

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள
பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின்
ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்,

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

தெற்கு 2.. } 1911 ஐதன்மீ 15உ • } பகுதி 2.
 வினோதிக்குந்ரு துனிமீ 1உ

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்
 அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. }

வருஷ சந்தா ரூ. 2.

தனிப்பிரதி அணு 4

மதுரை

வீவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்.

பக்கம்

மோனம் என்பது ஞானவரம்பு—ப. நா.	சுக
மதங்களுக்குள் சகோதர தர்மம் நிகழவேண்டுமென்பது A.B.ப.நா.சக	
விழுதிதாரணமுறை—சு. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்	நூ
பரமாதந்தோதயசாதனம்—கோ. வடிவேலுசெட்டியார்	நூ
சங்கீதம்—பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்	சுக
பிரஹ்மஞானசபையும் சகோதரபாவமும்—C. W. L. ப. நா.	நூ
புத்தகவரவு—பத்திராதிபர்	சுக
சமாசாரம்	எக
புதிய சர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கும் முறையில் பிரயத்தனங்கள்	ப. நாராயணன், எக
பதஞ்சலிமஹரிஷி அருளிச்செய்த யோக்குத்திரம்	

The Oriental Prognostic Observatory.

Corresponding Director: **V. V. Ramanan.**

P. Z. S. (LOND.) O.M.D.S.F.V. (BERLIN).

M.O.S.M.F. (PARIS); ETC.

Charges very moderate for the work turned out !

We do not for a moment deny that there are plenty of impostors who in the name of astrology are making false predictions and thus bringing a noble science into ill-deserved contempt. But our predictions are guaranteed and based on the most reliable canons of all the systems Asiatic and European. Struck by our abilities in interpreting planetary influence, that NESTOR of "MODERN ASTROLOGY" in the West, Mr. ALAN-LEO writes to us

"Just give us the cream of your system and **MAKE YOUR NAME FAMOUS IN THE WEST.**"

Apply with birth-date, and an initial fee of Rs. 6 stating requirements to the undersigned:—

1, SAMI PILLAI ST., }
Chulai, Madras, N.C. }

V. V. Ramanan,
Corresponding Director.

45

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தொகுதி 2. { 1911 வருஷ ஜூன்மீ 15உ } பகுதி 2.
 { விரோதிகிருஷ்ண சூனிமீ 1உ }

மோனம் என்பது ஞான வரம்பு.

இது நம் தென்னாட்டில் இன்றைக்கு 1500 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இருந்த யோகியாகிய புகழ்பெற்ற ஓளவையாரின் வசனம். இதன்பொருள்:—மௌனமென்பது ஞானமென்ற பூமியில் மிதிப்பதற்கு வரம்பாம். மௌனம் என்றால் உரையாடாமல், வாய்முடிதல் அன்ற. ஆனால் யோகசாஸ்திரத்தில், பதஞ்சலிபகவான், சொல்லியிருக்கிற முறையாக, “சித்தவிர்த்தி நிரோதமே மௌனமாம்”.

யொமஸிதவூதிநிரோயுஃ ।

யோகமென்றால் சமாதிகூடல். சித்தவிர்த்திகள் அடங்கினால், யோகம் சித்திக்கும். அப்படி விர்த்திகள் அடங்கும்போது, யோகியானவன் தன் ஸ்வரூபத்தில் இருப்பான். பற்றற்ற கைவல்லிய நிலை அது. இதுதான் மௌனத்தின் எல்லை.

2. நிக்கிரகம் என்றால், இந்திரியங்கள், மனசு, முதலானவைகளை வேலைசெய்யாமல், அவை பொய்த்துப்போகும்படி அடக்குவது என்பது அர்த்தமன்று. அவ்விதம் அடக்கினால், சுஷுப்திதான் உண்டாகும், ஐடத்தன்மை அமையும்.

அஞ்சும் அடக்கு அடக்கு என்பார் அறிவிலார்

அஞ்சம் அடக்கும் அமசரும் அங்கிவ்லை

அஞ்சம் அடக்கில் அசேதனமாம் என்றிட்ட

அஞ்சம் அடக்கா அறிவு அறிந்தேனே.—திருமூவர்.

இதனால் நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால், மனப்பற் றுடன் இந்திரியங்கள் விஷயநுகர்ச்சியில் செல்லாமல், தடுக்கவே ன்டுமென்பது ஏற்படுகிறது. விஷயங்களின் ஆசையைவிட்டும், இந் திரியாதிகளின் வசமாகாமலும், அவைகளை அதன் அதன் தொழிலைச் செய்யும்படியாகப் பழகுதல் வேண்டும்.

நெருவ கிணர் தரொரீதி யுனெதூ லெருத தகுவக.

பொருள் புணர்வு வ்யாசநிபுர்த சுபூத மஹந வ்யவந
ஸவந ॥

புலவநிபுஜநு மூலுநு-திருந்ரிஷுநவி ।

உன் பியாணை ஓர்ப்பியாணெ ட்டொரு வதனை உதி யாசயது.

—8, 9, பகவத்கீதை 5-ம் அத்தியாயம்.

இவைகளின்பொருள்:—மனம் ஒருதலைப்பட்டு, மெய்யுணர்வு பெற்றவன், பார்ப்பவனாயினும், கேட்பவனாயினும், தொடுபவனாயினும், முகப்பவனாயினும், உண்பவனாயினும், நடப்பவனாயினும், உறங்குபவனாயினும், மூச்சுவிடுபவனாயினும், பேசுபவனாயினும், (மல ஜலங்களை) விடுபவனாயினும், எடுப்பவனாயினும், கண்களை விழிப்பவனாயினும், மூடுபவனாயினும், “இந்திரியங்கள் இந்திரிய விஷயங்களுள் திரிகின்றன” எனத்தெரிந்து நான் ஒன்றும் செய்வதே இல்லை எனக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படிச் செய்தல் கூடுமா? என்றுவினா ஏற்படும். மனத்திற்கு சரியான லக்ஷியத்தைக் கொடுத்தால், மனம் அதில் நிற்க; இவ்விதம் இந்திரியங்கள் நிகழ்தல் கூடும்.

புதுவட்டியாய் கவி-பாணி ஸ்ரீமத் திருநா கரோதி யம்.

விவ்ருத ந ஸ வாபெந வஜ்வத்ரிவாஹஸா ||

—10, பகவத்கீதை 5-ம் அத்தியாயம்.

இதன்பொருள்:—எவன், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் கர்மங்களை வைத்து, பற்றைவிட்டுச் செல்கின்றானோ அவன், நீரினால் தாமரை யிலேபோல, பாபத்தால் ஒட்டப்படுவதில்லை.

இவ்வுபதேசப்படி, உயர்நலம் அமைந்த யாதேனும் ஒரு லக்ஷியத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, உலகவிஷயத்தில் பற்றில்லாமல் நடைபெறலாம். அப்படியின்றி, இந்திரியங்கள் விஷயங்களை நோக்கிச் செல்லவும், மனம் இந்திரியங்களை நோக்கிச்செல்லவும், புத்தி மனத்தைநோக்கவும், ஆத்மா புத்திவழிச் செல்லும்படியாக நேரும்போது, சம்சாரத்திற்குள்ளாவான். வசப்படாத துஷ்டக்குதிரையை நம்பி, அதன் ஆதினமாக, திண்டாடுகிற சாரதியின் கதி சம்பவிற்கும். அப்படி மோசம்போகாமல், ஆத்மாவின் ஆஞ்ஞையைச் சாரதியான புத்தி தலைமேற்கொண்டு, மனமாகிற கடிவாளத்தைச் சரியாகப் பிடித்து சதவிஷயங்களான நேர்பாசையில் இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை நடத்தினால், இந்திரியங்களை அடக்கலாம். இக்கருத்தை கடுபநிஷத்தில் 3-ம் அத்தியாயம் 3.முதல் 9 வரையுள்ள மந்திரங்களில் பார்த்துக்கொள்ளுக.

3. அப்படி செய்தால், அறிவோடு இருக்கலாம்.

“அஞ்சம் அடக்கி அறிவோடு இருந்தபின்,
துஞ்சுவதில்லை உடம்பு” — ஓளவை குதன்.

அடக்குதல் என்றால் சுத்தமாய் அற்றுப்போகச்செய்தல் என்று என்பதை சூசிப்பிக்கும்பொருட்டே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், காளீயமர்த்தந லீலையில், காளீயனைக் கொல்லாமல், தம்முடைய பக்ச ஜனங்களின் சேஷமத்தின்பொருட்டு, யமுனா நதியினின்று மாத்திரம் அப்புறப்படுத்தி, அகண்டமாகிற சமுத்திரத்திற்குப் போகும் படியாகச் செய்துபோட்டார். காளீயன், விஷயாதிகள், இந்திரியாதிகள், ஆசாபாசங்கள் என்பவற்றைப் பிரதீகப்படுத்துகின்றான். குரபத்மாசுரன் கொடிய பாவியாக இருந்து மனுஷ்யன், தேவான், முதலாயினோரை ஹிம்வீத்துவந்தான். ஸ்வாயி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அவனுடன் பல விதமான போர்கள் செய்தார். அவன் நானுவிதமான ரூபங்களை எடுத்துக்கொண்டான். கடைசியில் மயில்ரூபத்தை

அடைந்து அவன் போர்செய்யத் தலைப்பட்டான். அப்போது ஸ்வாமி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் அம்மயிலைத் தம் வாகனமாகச்செய்து கொண்டார்.

குரபத்மாசுரன் என்றால் பஞ்ச இந்திரியங்களையும் மனம் முகலா னவைகளையும் உலகவிஷயங்களில் அழுந்தச்செய்யும் ஆசாபாசமே. குரனை சுப்பிரமணியர் கொல்லவில்லை. ஆனால் அவனைத்தாம் வாகன மாகச் செய்து அதன்மூலமாய் தாம் அவனை சுவாதினப்படுத்திக் கொண்டார். சுப்பிரமணியரின் இந்த அவசரம் ஞானிபானவன் உலகத்தில் நடைபெறவேண்டிய முறை இஃதென்று காட்டுகின்ற து. சுப்பிரமணியர் மயில் வாகனத்தில் இருக்கின்றவாறுபோல, ஞானியும் உலகத்தில் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் இருத்தற்பாலன். இவ்விதமாக இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் அவைகள் போகும் வழியில் விடாமலும், நாம் அவைகளின் வசமாகாமலும், நாம் நினைக் கும் வழியில் அவைகளைச் செல்லும்படி செய்தலும், அவைகளைச்சுவா தினப்படுத்தலும் மௌனம் ஆகும். இதவே நேர்வழியென்று குசி ப்பித்துக்காட்டும்பொருட்டு, சக்திபஞ்சாங்குர மந்திரத்தை அனுஷ டிக்கிற கிருகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தியாகசிலோக மூர்த்தி யான ஸ்ரீ மஹாதேவரின் குடும்பத்தின் நிலைமையை ஆராய்ந்து அதன் உண்மையை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

4. திரிமூர்த்திகளில் மஹாதேவரின் மகிமையும் கம்பிரமும் வாசாமகோசாமாக இருக்கிறது. “மாற்றமனங்கழிய்நின்ற மறை போன்” என்றும், “சொற்பதம்கடந்த தொல்லோன்” என்றும், “சித்தமும் செல்லா சேட்சியன்” என்றும், “உரைஉணர்விறந்த உணர்வதோர்உணர்வே”

என்றும், “அவர் கோயில் சுகொடு, புலித்தோல் நல்லாடை, பூசுவது ம் வெண்ணீர், பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்” என்றும், பற்பல வாறு புகழப்பெறும் சிவபெருமானது சிரசிலோ கங்காதேவி, பக்க த்தில் பார்வதீதேவி, அத்தேவியர் வாஹனமோ சிங்கம், ஒரு குமா ரன் கணபதியாகிய யானைமுகத்தோன், அவர் வாஹனமோ பெரு ச்சாளி, மற்றவர் ஷண்முகன், அவர் வாஹனமோ மயில், மஹாதே வரின் வாஹனமோ விருஷபம்.

இக்குடும்பத்தின் நேர்மையைச் சற்று விசாரிப்போம். பகையும்கூடும் விரம்பப்பொருங்கிய குடும்பம் இது. உமையாகிய பார்வதிக்கும், கங்காதேவிக்கும் ஸஹகரத்தினால் பகை; கணபதி முகத்துக்கும், தேவிவாகனமான சிம்மத்திற்கும் பகை; மகாதேவர் வாகனமான விருஷபத்திற்கும், சிம்மத்திற்கும் பகை; மகாதேவருடைய ஆபரணங்களாக அமைந்துள்ள சர்ப்பங்களுக்கும், கணபதியின் வாகனமான பெருச்சாளிக்கும் பகை; சர்ப்பங்களுக்கும், ஷண்முகன் வாஹனமான மயிலுக்கும் பகை. இத்தன்மையுள்ள இக்குடும்பத்தின் பதியான மஹாதேவர் எங்ஙனம் பரம யோகியாக இருக்கின்றார் என்பதை நாம் அறியவேண்டும். இவைகளால் விபரீதங்களான குழப்பங்களும் கொந்தளிப்புக்களும் உண்டாகக்கூடியனவாக இருந்தும், மனம் சிறிதேனும் சலியாமல் மகா யோகியான ஈசுவரன் தம் யோகசமாதியால் இவ்வுலகத்தை நடத்துகின்றார். யோகநிலைடை கூடவேண்டுமென்றால் கானகத்துச்சென்று கடுந்தவம்செய்யவேண்டியது அவசியமன்றென்றும், உலகத்தைவிட்டு ஓடவேண்டாமென்றும், குடும்பத்தைத் துறந்து வாஷாயத்துறவி வேடம் பூணவேண்டாமென்றும், அரண்வன் இருந்த இடத்திலேயே வெளிவிஷயங்களைநாடிச்செல்லும் இந்திரியங்கள் மனம் முதலியவைகளை நிரோதம்செய்து, அந்தர்முகப்படுத்தி அதாவது உள்நோக்கலே “யோகமுறை” என்றும், தம்குடும்பஇயல்பினால் காட்டியிருக்கின்றார். விஷய அலைகள் பலவாறாக மனத்தின்கண் மோதினாலும், குடும்ப சச்சரவால் பலவாறான போராட்டங்கள் எற்பட்டாலும், அவைகளால் மனம் தளர்ந்து தடுமாறாமலும், ஒருநிலைப்பட்டவனாய் இரு என்று கீதாசாஸ்திரத்தில் பகவான் கிருஷ்ணன் செய்த உபதேசமே இம்மகாதேவரின் குடும்பத்தில் பிரதிபலிப்பதிருக்கிறதன்றோ? அஹங்காரம் என்ற பெருச்சாளியும், டம்பம், செருக்கு, இறுமாப்பு என்ற மயிலும், பொருமை, தராசை என்ற சேறும் சர்ப்பமும், குரோதமென்ற சிம்மமும், மோகம் என்ற காளையும் முறையே பிரஞ்ஞான சொரூபியாகிய கணபதியாலும், ஞானபண்டிதராகிய ஷண்முகரானும், இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தியானும் ஐயிக்கப்படவே பரமேசுவரன் சமாதியை நிர்விக்கமாய் தங்கு தடையின்றி ஒரே நேர்மையாய் நடத்தி அறி

வறுத்துகின்றார். உலகத்தில் குடும்பத்தில் வாழ்பவரான நாம் நடக்கவேண்டிய முறையைத் தம்முடைய உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டினர்போலும்.

“முகத்திற்கண்கண்டொன்று காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற்கண்கண்டொன்று காண்பதே ஆனந்தம்”.

“சாத்திரமோதும்சதுரர்களைவிட்டு நீர்

மாத்திரைரப்போதுமறித்து உள்ளே நோக்குமின்”.

என்றார் திருமூலர்.

5. அதற்கு சாதகமாக முன் பிரஸ்தாபித்தபடி மனம் நிலைநிற்பதற்காக, சரியான லக்ஷியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பகிர் முகமாக நடைபெறும் பாஹ்யப் பிரபஞ்சத்தின் விகாசப்படிகளின்கண்ணுள்ள ஜீவராசிகளை ஆராய்ச்சி செய்துவருகையில் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் காரணத்தில் வயப்படுத்திக்கொண்டு வருவோம். இதை அத்துவாக்களைத் தாண்டிதல் என்பார். *இம்முறையில் முதற்காரணமான வஸ்து புருஷன் என்று ஏற்படும். அப்புருஷனே உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளில் தங்கியிருக்கிறாரென்ற உண்மை உணர்வு உண்டாகும். அப்புருஷனிடத்தில் எப்போதும் நிச்சயபுத்தியுள்ளவனுய் இருந்தலே சரியான லக்ஷியம் பெறுதலாம். ‘சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றும்’ பரம புருஷனை அறிதலாம். (ஸொஃபூநஃ வரஹோஹூதி ||) மற்றது வேதாந்த முறை. அந்தர்முகமான அப்பிரயாச முறை ஸ்தூல சரீரம், இந்திரியங்கள், மனம், இவையகளுக்கு வேறாய், அறிவுக்கு அறிவாய், தன் லிருதப குகையில் ஒடுங்கியிருக்கும் புருஷனை உணர்தல். இதுவே ஈசுவரன், பரமாத்மா என்று அறிதல். இதையே திருமூலர் அடியில் வருமாறு உபதேசிக்கின்றார்.

பூவினில் கந்தம் பொருந்தியவாறுபோல்,

சீவனுக்குள்ளே சிவமணம்பூத்தது.

ஓலியம் போல் உணர்ந்து அறிவாளர்க்கு

நாவி அணைந்த ஈடு திரியாமே.

(ஓலியம்—சித்திரம், நாவ்—புழுக்குப்பூனை) ஆனால் அந்நிலையைச் சூர்நியம் என்று எண்ணாமல் அதில் ஆத்மா உள்ளான எண்ணுக. ஆத்மா உளான, இலான என்ற சந்தேகங்கள்கொள்ளற்க.

*அத்துவாக்களாவன:—மந்திரம், பதம், அக்ஷரம், புலகம், தத்துவம், கலை.

“அத்துவா எல்லாம் அடங்கச் சேர்த்தபடிச்

சித்துருவாய் நீன்றாந்தெளிவது வந்தானோ?”

தாயுமானவர்.

சுவீதெய உவயஸ்யஸ்ய ததூவாவஃ ப்ரவீரீதி
கடோபநிஷத்.

இதன் பொருள்:—ஆத்மா உளன் என எவன் என்னுகிறானோ அவனுக்குத்தான் ஆத்மா வெளிப்படுவான். மற்றவன் தர்க்க விசாரணையினால் இல்லை என்பான், அறியான். அவனுக்கு ஆத்மாவே, னிப்படான். இதைப்பற்றிய பரம உக்கிருஷ்டமான உபதேசத்தை விஸ்தாரமாகக் கடோபநிஷத்தின் 5-ம், 6-ம் வல்லிகளில்கண்டுகொள்க.

6. வஸ்துக்களைப் பூதக்கண்ணுடியால் ஆராய்வதில் ஏதேனும் குக்டம்மான விஷயத்தை முன் அறியாதவன் பார்க்கவேண்டுமானால், முன் ஆராய்ச்சியினால் பார்த்துத் தெரிந்தவன் சொல்லும் வார்த்தையை நம்பி அது இவ்வடிவமாகவும், இந்நிமிசமாகவும், இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை நம்பி, அதன்மேல் புதிதாய்ப் பார்க்கிறவனுடைய ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்தால், அவனுக்கு அச்சுக்ஷமமான விஷயம் புலப்படும். அப்படியின்றி தன்னுடைய பூர்வ அனுபவத்தினால் அவ்வடிவும் அவ்வாறும் இருக்கமுடியாதென்று வெறுமையான தர்க்கம்பெசி, நம்பிக்கையின்றி, சந்தேகங் கொண்டவனாய், பூதக்கண்ணுடியின் மூலம் தண்ணிய வஸ்துவைப் பார்ப்பானால் அவனுக்கு அது விஷயப்படாது. அம்மாதிரியே இந்த ஞான முறையின் ஆராய்ச்சியும் நிகழும். பெரியரான மஹரிஷிகள் தங்களுடைய அதுபவங்களை உபநிஷத் முதலான நூல்களில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்முறையை நம்பி, அவைகளை அனுஷ்டிப்போமானால், கடோபநிஷத்தில் அடியில் வரும் மந்திரப்படி, ஜீவாத்மாவைத் தனித்து வேறுப்படுத்திக் கைவல்லிய நிலையில் அறியலாம். பின்பு அதுவே பரமாத்மாவென்றும் அறியலாம்.

சம்மஹோக்ரோ வஹஹோஹாராதூ ஸடா ஜநாநாம்

ஹ்யுத்யெ ஸனிவிஷ்டஃ।

அம் ஸ்ரஹ்மரீராசு ப்ரவ்யுதெஹ சீஹ ஜாதி வெஷீகாம்

யெபெபணதம் விஷ்ரஹ்மஹ்ரஜீதகிதிதிகம் விஷ்ரஹ்மஹ்ர

ஜீதகிதிதிஃ॥

இதன் பொருள்:—அங்குஷ்ட மாத்திரமாயுள்ள புருஷனை அந்தராத்மா எப்போதும் ஜனங்களின் நிருதய குகையில் இருக்க

கின்றான். முஞ்சயி (ஓர்விதக் கோரைப் புல்லி)னின்று அதன் மத் திரில் உள்ள கோரைத் தண்டைப் பிடுங்கி வேறுபடுத்தல் போல பொறுமைபுடன் பிரமாதமில்லாத ஞானத்தால் மெய்யுணர்வினால் யோகியானவன் தன் சரீரங்களினின்று அந்த அந்தராத்மாவை வேறுபடுத்தல்வேண்டும். இவ்விதம் வேறுபடுத்தலே கைவல்லிய நிலையாம். எவ்விதப் பற்றுமின்றி தனித்திருத்தல் கைவல்லிய நிலையாம். இதுவே நிரவாண பதமாம். இதுவே விர்த்திகளின் சலகம் ஓய்ந்த நிலை.

அந்த அந்தராத்மாவே சுத்தமான மரணமற்ற பரமத்துமா வாக அறிதற்பாலது. உண்மையான மௌனத்தை முறைப்படி சாதிப்போமாகில் கைவல்லியம் பெறலாம். அதுவே ஆத்ம சாக்ஷாத் காரம் அடைதலாம்.

* பதமூன்றும் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசுகாட்டிச் சுதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷிபதாய் ஆரம்பத் தன்மையாகி விகம்பாவும் கடந்துஅவித்தையெனும் இருளைக்கிண்டெழுந்து விமல மதமாறுங் காணாத ஆரந்தசாக்ஷத்தை மௌனவாழ்வை. [மாகி

—தாபுமானவர்.

ஓம் தத் ஸத்.

ப. தா.

நன்பொறி.

93 இவ்வித்த மரமாகி, காய் காய்க்கும் தருணத்தில் அக் காயைப் பார்ப்போம். ஒவ்வொரு காயிலும், பல வித்துகளுள்ளன. ஒவ்வொரு வித்திலும், உள்ளடங்கி புனியம் சிசுவான முனையைக் காண்போம். முதலில் வித்து, கடையில் வித்து, இடைநடுவில் பல மாற்றங்களான, தோற்றங்கள். இதுதான் பிரபஞ்ச இயல்பு இவ்வுவமைதர்சுத்தைச் சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில், உத்தாலக மத ரிஷி தம்முடைய அருமைமான புத்திரனுக்கு எடுத்துக்காட்டி, அதன்மூலமாய் (தத்வமஸி) 'நீ அதுவாக இருக்கிறாய்' என்ற பேர் உரையை உபதேசித்தார்.

* பதம் மூன்று:—சரியை, கிரியை, யோகம் என்பவை.

மதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பது.

[முன் 18-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

7-ம் அதிகாரம்.

மனிதர்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டும் என்பது.

1. எல்லாமதங்களும் “கடவுள் ஒருவர் உளரே” என்று ஆரம்பிக்கின்றன; அவ்விதமே, மனித சமூகத்தில் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்ற உபதேசத்தை வற்புறுத்திச் சித்தாந்தப்படுத்துகின்றன. இவ்விரண்டு உண்மைகளும் இணையாக இருக்கின்றன. பின்னது முன்னதினுள் அடக்கமாயிருக்கிறது. ஒரே உபிராகிய இறைவன் இருக்கின்றமையால், அவரால் உயிர் பெற்று உடல்பெற்று இயங்கும் ஒவ்வொரு ஜீவனும் மற்றைய ஜீவனும் சங்கிலித் கோவைபோல் இன்றியமையாச் சம்பந்தம் பெறவேண்டுமா? எல்லா ஜீவராசிகளின் உடல்களும் ஒருங்கே ஒரே சரீரமாகக் கருதற்பாலன. அதன்கண் இயங்கும் பிராணன் ஒருவனே, தேகி ஒருவனே.* அவனே இறைவன், ஈசுவரன். ஒவ்வொருமதத்திலும் மனிதசரீரத்தின் உபமானமாக அந்த மதத்தினரை எல்லாம் சேர்த்து ஒரே உடலாகவும், அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் மதத்தை உபிராகவும் சொல்லுவதுண்டு. உபிரானது சரீரத்தில் இரத்த ரூபமாக நிகழ்கிறதுபோல, கிறிஸ்து என்பவர் அவர் மத கோஷ்டியாரான (Church) சரீரத்திற்கு உபிராக இருக்கின்றனர். சரீரத்தின் யாதேனும் ஒரு அங்கத்திற்குக் கெடுதி நேரிட்டால், சரீரம் முழுவதும் துன்பம் அடையுமாறு போல, ஒரே குலம், ஒரே சரீரமான மனிதசமூகத்தின் ஒரு அங்கத்திற்கு ஒரு கெடுதி நேரிடுமாயின், மனிதவர்க்கத்திற்கே நேரிட்டதாகும். இந்த நெருங்கிய சம்பந்தத்தின் உத்தரவாதத்தினின்று ஒருவனும் விலக ஒண்ணாது. ஒருவனும், பிறருக்குக் கெடுதி நேரிட்டால், தனக்கென்ன, என்று தன்னை வேறுபடுத்தித் தனித்து வாழ்தல் முடியாது. மனிதவர்க்கம் என்ற ஒரே குடும்பத்தில் நாம் பிறந்துள்ளோம். அக்குடும்பத்தில் ஒருவராக வாழ்நாள் கழிக்கக்கடவோம் சகோதரதர்மம் என்பது,

* மண்ணன்று தான்பல நந்நலமாயிடும்

உண்ணின்ற யோகிக எல்லாம் ஒருவனே--திருமந்திரம்.

சுபாவமாக ஏற்பட்ட தர்மம். மனிதனின் கற்பனை அன்று, அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

2. வேற்றுமைப்படுத்தும் பிரகிருதிதர்மமானது சுபநயம்பாராட்டும் கருத்தை விருத்திபண்ணுகிறது; அஃது இக்காலமனிதன்விடாக சமுதாயின் படியின் தர்மமாக ஏற்படுகிறது. எல்லாம் தனக்கு, எல்லா நலமும் தன்னை உத்தேசித்தே என்று இத்தர்மம் நிகழ்கின்றது. ஆனால் மதங்களை ஸ்தாபித்த ஞானசாரியர்கள், அந்தந்த மதத்தினர்களுள், ஒருமை உணர்வு உதயமாகவேண்டுமெனக் கருதியுள்ளார். மதங்கள் அந்தந்த மதஸ்தர்களுள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென வற்புறுத்தி உபதேசிக்கின்றனவே அல்லாமல், பொதுப்படையாய் எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும், சகோதர தர்மம் நிகழவேண்டுமென வியத்தமாக உபதேசிக்கவில்லை. எல்லாமதங்களிலும் கொண்டாடப்பெறும் கடவுள் ஒருவரே என ஏற்படுங்கால், ஒவ்வொரு மதத்தினர்க்குள் நிகழவேண்டுமென உபதேசித்துள்ள சகோதரதர்மம் மதத்தின் வரம்புகடந்து இனி மேன்மேலும் பரவி வருமன்றோ? எல்லா ஜனங்களும் கடவுளுடைய ஒரே குடும்பமாக அமைவார்கள் அன்றோ? *சகோதரதர்மம் என்ற நலமான்வித்து ஒவ்வொரு மதத்தின் கண்ணும் போட்டிருக்கிறது. அதிநின்று உண்டாகி வளர்ந்துவரும் மரம் சாகோபசாகையாய் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி எங்கும்பரவவேண்டும்.

3. உலக சரித்திரங்களைப் பார்த்தால், சகோதரதர்மம் என்பது அரைகுறையாய், அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அனுஷ்டானத்தில் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லலாமே ஒழிய, எங்கும் ஒரே அபிமதமாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்றாவது, எங்கும் பரவி அனுஷ்டானத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்றாவது சொல்லமுடியாது. பொதுவாய் அது உயர்நலம் அமைந்த தர்மம் என்று ஆங்காங்கு பிரஸ்தாபம் இருக்கலாம். இப்போது ஒவ்வொரு மதத்தின் கடமை என்னவென்றால், மதங்களையும், அதனால் மதத்தினரையும் வேறுபடுத்தும் வரம்புகளையும் மதில்களையும் தகர்த்து சமதளப்படுத்துதலாம். இந்த தர்மம் பரவி அனுஷ்டானம்பெறவேண்டுமானால், இந்த மதத்தை

அனுஷ்டிக்கவேண்டும், அந்த மதத்தை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது, என்ற எண்ணம் முற்றும் தொலையவேண்டும், போகவேண்டும். *அப்போதுதான், இந்த தர்மம் மதங்களுக்குள் பரவும். சகோதரதர்மமானது இயல்பான தர்மம் என்றும், நாமெல்லோரும் ஒரே பிராணனின், அதாவது இறைவனின், ஓர் ஓர் அம்சமாக இருக்கின்றமையால் உண்மையில் நாம் எல்லோரும் ஒரே குலமாக இருக்கின்றோம் என்பதும், ஒருவன் துக்கம் அனுபவிக்க, மற்றவர் சுகம்பெறல் இயலாதென்றும், ஒருவர் தனித்து உயர்நலம் அனுபவிக்க, மற்றவர் தாழ்மைப்பட்டு துக்கத்தில் உழலுவார்கள் என்பதும் இயலாதென்றும், சுகதுக்கங்களிலும், நன்மை தீமைகளிலும், உயர்வு தாழ்வுகளிலும், எல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றோம் என்றும், நாம் அறியவேண்டும். ஈசுவரன் எங்கும் பரவி நீக்கமறநிறைந்து அந்தர்யாமிபாக இருக்கின்றபடியால், சகோதரதர்மம் இருக்கின்றது என்பது சித்தாந்தம் பெறுகிறது.

4. நான் ஆன்மா என்ற பாவம், உண்டாகாமல், நான் 3ரீரம் என்ற பாவம் உலகத்தில் வழங்கும் வரையில், சகோதரதர்மம் அனுஷ்டானத்தில் ஏற்படுதல் இயலாததுதான். பிரகிருதிவளர்ச்சியின் தர்மமானது, சுற்றுமுள்ள திரவியங்களை, எப்போதும் கைப்பற்றிச் சுவிகரித்தலும், கைப்பற்றியவைகளைத் தன்மயப் படுத்தலுமாகும். அதனால், பிரகிருதிதிரவியங்கள் குறைந்துகொண்டேபோகின்றன. கடைமுறையில் உபயோகத்தினால் மடிகின்றன. பிரகிருதி திரவியங்களுக்கு வரம்புண்டு, அவைகளைச் சுவிகரிக்க இச்சிக்கின்றவர்கள் பலராவர். ஆகையால் அவைகளைக்கைப்பற்றி உரிமைப்படுத்தவேண்டிய வேண்டுமெனக் கருதல், தேகமே ஆகவே என்பவரின் சுபாவம். தான் தேகம் அன்று என ஞானம் ஒருவன் மனத்தின்கண் உதயமாகவே, பிறருடன் தன்னுரிமைகளைப் பங்கிடுதலும், பிறருக்குக் கொடுத்தலும், தன் தர்மம் எனவும் அதுவே தன் அபிவிருத்திக்கு அனுசூலமெனவும் கருதுவான்.

* ஆயசமயம் அது இது நன்றெனும்

புறய மனிதர்மயக்கம் அது ஒழி—திருமந்திரம்.

ஞானசம்பத்து அல்லது அறிவுச் செல்வம் பிறருடன் பங்கிடுவதால் குறைவுபடாது. கொடுக்கக் கொடுக்க விருத்திபெறும். ஊற்றுக்கண்ணில், இறைக்க இறைக்க ஜலம் ஊறுமன்றோ? பிறருக்குக்கொடுத்த வினா அது மேன்மேலும் அதிகமாகிறது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமானவர்களுக்கு அது பயன்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதை உரிமைப்படுத்தியதாகவும், அனுபவித்ததாகவும் முடியும். சகோதரதர்மம் அதாவது, ஆன்மா ஒருவனே என்ற பாவத்தின் வேர் ஊன்றவேண்டும். பின்பு, பிரஞ்ஞபூமியிலும் பாவன பூமிகளிலும் வளரவேண்டும், விருத்தி அடையவேண்டும். கடைமுறையில் பிராகிருதி பூமியில் ஸ்திரமாக அமையும். இந்த தர்மமானது ஒருதேசத்தின் சட்ட நிர்மாண சபையாரால் இருக்கவேண்டுமென, ஆஞ்ஞாபிக்கப்பெற்று அனுஷ்டானத்திற்கு வரக்கூடிய தன்று. ஜனங்களருக்குள்ளே ஆத்மஞானம் உண்டாகி, அவர்களின் அனுபவசித்தமான உணர்வாக இந்த தர்மம் அமைதல் வேண்டும்.

5. அறிவுபற்றிய விசாரணையிலும், ஆராய்ச்சியிலும், இந்ததர்மம் ஸ்வாபாசிகமென்று எல்லாரும் அங்கீகரியார். அவர்களும் கூட உலக சரித்திரத்தின் ஆராய்ச்சியால், இது இயற்கையான தர்மம் என அங்கீகரித்தல் கூடும். ஒரு விதி அல்லது தர்மமானது அத்துடன் நேர்மையானது இருத்தவினாலும், அதற்கு மாறாக உள்ளது அழிகிறதினாலும் சித்தாந்தம் பெறும். சகோதரதர்மத்தை அலக்ஷியம் செய்து அதற்கு மாறாக நடைபெற்ற தேசங்களும், ஜாதியாரும் மாண்டுபோய்விட்டார்கள். பலிஷ்டர்கள், பலஹீனரைப் பாதுகாக்காமல் துன்பப்படுத்தி ஹிம்ஸித்தலும், செல்வர்கள் ஏழைகளை ஆதிரிக் காமல் மோசப்படுத்தி அவர்கள் பொருட்களை அபகரித்தலும், கல்வி மான்கள், அறிவில்லாருக்குக் கல்விகற்பிக்காமல் அவர்களை அலக்ஷியம் செய்தலும், இவை தர்மமாக நடைபெறும் நாகரிகம் “அழிவுறும்” என்ற சாபம் இயற்கையாக உள்ளது. அந்நாகரிகம் சொற்பகாலம் இருக்கிறதுபோல் தோன்றும், பின்பு அழியும். சகோதரதர்மம் எப்போது, ஜனசமூகத்தில் நடைபெற இயலுமோ, அப்போது தான் என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய நாகரிகம் ஏற்படும்.

57

மதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பது. ௫௩

6. இன்னும் ஒரு விஷயம் சுவனித்தற்பாலது. ஒவ்வொரு மதத்தின் ஆரம்பகாலத்தில், சகோதரதர்மம் என்பது சொற்பகாலம் நடைபெற்றிருக்கிறது. பின்பு நாளடையில் அத்தர்மம் குன்றி மறைகிறது. ஹிந்துமத கிரந்தங்களில் ஆதியில் ஒருகாலத்தில் ஜனங்கள் நேர்மையாக ஒரே குலமாக வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்றும், எல்லாரும் கல்வி கேள்விகளுள்ளவர்களாகவும் சுருகருப்புள்ளவர்களாகவும், எல்லாரும் ஒருவரோடொருவர் அன்பும் ஆதரவுமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்றும் பிரஸ்தாபம் வருகிறது. அவ்விதமே புத்தரைச் சுற்றிநின்ற சீஷர்கள் ஒருவரோடொருவர் இனிமையாய் அன்புபாராட்டினார்கள் என்று சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. பூர்வீக கிறிஸ்துவர்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் உலக சம்பத்துக்களையும் பொதுவாக வைத்துக்கொண்டுவந்தார்கள் எனவும் அவர் அவருக்கு வேண்டியதைப் போதுமானமட்டில் அப்பொதுச் சொத்தினின்று எடுத்து அனுபவித்த வந்தார்கள் எனவும் அறிகிறோம்.

அரேபியாவின் திர்க்கதரிசியாகிய முகம்மது நபியின் தோழர்கள் சகோதரர்களாகவும் முகம்மதுநபி அவர்களுள் ஜெஷ்டராகவும் ஒழுகலாயினார்கள் என்று தெரியவருகிறது. ஒருமுகம் என்று ஏற்படும் பகுதத்தில், முதன்மையில், சகோதரதர்மம் மதன்கண் தோன்றுகிறது. அதன் அபிமானி ஒவ்வொருவனும் அந்த தர்மத்தை சுயமாகவே கைக்கொள்ளுகிறான், அனுஷ்டிக்கிறான். ஒருமதத்தின் ஆராய்ச்சியின்பேரிலும் அறிவின்பேரிலும் நன்னம்பிக்கை உண்டாகி அதினிமித்தம் ஒரு மதத்தில் சேருகிறவன், அதில் அன்பும் சிரத்தையுமுள்ளவனாக இருப்பான். அவ்வன்பு பின்பு பெருகி, சகோதரதர்மத்தை இயற்கையாக உண்பெண்ணும். சொற்பகாலத்திற்கு, வேற்றுமைப்படுத்தும். “ஊனை ஒம்பாது” உயிரை ஒம்பி நடப்பான். பின்பு சுயநயம் பாராட்டல் என்ற தீய எண்ணம் கிளம்பும். பின்பு, தான் என்ற அகம்பாவம், பேராசை, சரிஷை, பொருமை இவை தலைப்பட்டு அறிவைக் கெடுத்து மருள்பெறச் செய்யும். தல்லியமான பொன்போன்ற ஞானஒளி மங்கும். அப்படி இருந்தா

ஹம், சகோதரதர்மம் என்ற உயர்நலம் அமைந்த அஸ்திவாரத்தின் மேல் ஏற்படுத்தியுள்ள நாகரிகம், முற்றும் அழியாது. அதின்கண் அப்போதைக்கப்போது, ஜீவகாருண்ணியமுள்ள மஹாத்மாக்கள், ஞானிகள், தோன்றிடுவர்; அந்நாகரிகத்தின் உயர்நலத்தைப் பிரகாசிப்பித்துவருவர். இப்படியே திர்க்கதாசிகள் சூரிப்பித்திருக்கின்றார்கள்; இதைப்பேசுகிறதங்கள் பாசுரங்களின்மூலமாய், கானம்பண்ணியிருக்கின்றார்கள். தத்துவஞானிகள் பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். சிலர் அவ்வுண்மையை வற்புறுத்திக் காட்டவே, தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையுமே தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். இத்தர்ம முறையை உலகத்தில் காப்பாற்றும்பொருட்டே மனித வார்க்கத்தின் மூத்தோரான ஞானசாரியர்களின் மஹாசபை யான வெள்ளிஅம்பலம் (The White Brotherhood) ஒன்று என்றும் உளது. இந்த தர்மத்தை நிலைநாட்டும் ஒவ்வொரு மதமும், அன்பின்வழியாக உண்டானது. அதுபற்றியே ஆரம்பத்தில் உலாவியது. இனி அவ்வன்பே உலகத்தில் மேன்மேலும் வியாபித்து, மனித வார்க்கத்தின் முதிர்ச்சிப்பருவத்தில் அதை அடைகாத்து, அதை ஆதரிக்கும்.

ஓம் தத் சத்.

A. B.

ப. நா.

தன்மொழி.

94. மோகூழ் என்றால், நன்மை, தீமை என்ற இரண்டையும் துறந்த நிலைமை. முள் காலில் தைத்தால், வேறொரு முள்ளால் கிளைத்துப் பிடுங்குகோம். பின்பு, இரண்டு முட்களையும் எறிந்துவிடுகோம். அம்மாதிரியே, நன்மையையும் துறக்கவேண்டிவது, அப்போதுதான் பற்றற்ற நிலை ஏற்படும்.

95. அறிஞர், ஞானிகள், சூரவர் இவர்களுள்மேல் அன்பும் ஆதரவும் குன்றி, பணமுடையாரிடம் பூஜை ஏற்படிந், தேசம் ஞானவழியினின்ற விலகி அதோகதி அடைய ஆரம்பம்செண்டது என நினை.

விபூதி தாரணமுறை.

காலாநிரூபஞ்ஞாபநிஷத்தில் அடியில் வருமாறு:—

1. ஒருகாலத்தில் சுத்தமாரர் காலாக்கி ருத்ரரிடம் சென்று ஹே! ஸ்வாயி, விபூதிதாரணமகிமையைக் குறித்து உபதேசம் செய்யவேண்டுமென்று அடிபிற்குறித்த ஒன்பது கேள்விகளைக் கேட்டார். அவையாவன:—

(1) விபூதி என்பது என்ன?	(5) உச்சரிக்கவேண்டிய
(2) எவ்விடங்களில் தரிப்பது?	மந்திரங்கள் என்ன?
(3) அவைகளின் பரிமாணங்கள் எப்படி?	(6) சக்தி என்ன?
(4) ரேகைகளெத்தனை?	(7) தேய்வம் எது?
	(8) கர்த்தா யார்?
(9) பலம் என்ன?	

2. காலாக்கிருத்திரரின் மறுமொழி:—அக்கினியில் ஸ்புடம்போட்ட பஸ்மாவை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு வலது கையினால் மூடி

(1) ஸுஷுபாஜாதம்	(4) சுதுபாஷம்
(2) வாஜிஷேவம்	(5) ராஸாநம் என்ற
(3) சுவிவாரம்	ஐந்து பிரஹ்ம மந்திரங்களாலும்

1. அக்னி, 2. வாயு, 3. ஜலம், 4. ஸ்தலம், 5. வியோமம் என்ற ஐந்து பெளதிக மந்திரங்களாலும் ஐயித்து “ஐநவ்ஸூராகே.....” என்ற ருத்திர மந்திரத்தினால் தீர்த்தத்தைப் புரோகசித்து சம்புவைத் தியானம் பண்ணி நிரசு, நெற்றி, மார்பு, கைகள் இவைகளில் மூன்று ரேகைகளாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இது வேதங்களின் உபதேசம்.

3. பிறகு சுத்தமாரர் நெற்றியின் பரிமாணத்தையும் ஒவ்வொரு ரேசையின் அந்தரங்க அர்த்தத்தையும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க அதற்குக் கபாலத்தின் கீழும் புருவங்களின் மேலும் நெற்றியின் இரண்டு கோடிவலையிலும் மூன்று ரேகைகளால் தரித்தல்வேண்டும் என்று காலாக்கிருத்திரர் சொன்னார்.

4. இவ்விதமாக பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வானபிரஸ்தன், சங்கியாகி ஞானி முதலிய எல்லாரும் தரித்துக்கொள்ள அதிகாரிகள்தாம். இந்த அனுஷ்டானத்தால் சகல மஹாபாதங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்களாகி தேகவியாகமானபிறகு பரமசாயுஜ்யத்தை அடைகிறார்கள். அடர்களுக்கு புனர்ஜன்மமில்லை. மேற்கண்டபடி பஸ்மதாரணம் செய்வதில், அடியிற் கண்ட அட்டவணையின்கண்ணுள்ள விஷயங்களைச் சிந்தனைகொண்டு செய்வோமாகில் கலம் உண்டாகும். அவ்விஷயங்களை அடிக்கடி சிந்தனைகொள்ள, உண்மைகள் புலப்படும்.

அட்டவணை விவரம்.

ரேசைகன்.	அக்டி.	மூம்.	குணங் கன்.	லோகங்கள்.	ஆத்மா.	சக்தி.	வேதங்கள்.	சுவனம்.	ஸ்வரன்.
முதலாவது	ஆறுவழியும்	மகாரம்	தடஸ்	த்யனர் லோகம்	பரமாத்மா	ஞான	சாம	சாயக்தால	மஹா தேவன்
இரண்டாவது	சக்தி ஞானி	உகாரம்	ஸத்வ	புலர்லோகம்	அந்தராத்மா	இச்சா	யஜுர்	மத்யாந்மன்	சதாஸிவன்
மூன்றாவது	கார்த்தபத்தியம் அகாரம்		ரஜஸ்	பூலோகம்	ஜீவாத்மா	கிரியா	ரிக்	பிராத	மஹேச் வரன்

சி. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்.

தும்.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

பரமாதந்தோதய சாதனம்.

ஜீவ வர்க்கத்துள் கரணவியர்பாரத்தைச் செவ்வையாகவுடைய பிராணிகளோ பிரதிகூல பதார்த்த சம்பந்த ஞானத்தாலுண்டாகும் துக்கத்தை விரும்பாது அனுகூல பதார்த்த சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் சுகத்தை விரும்புவதில்பாயிருப்பது மிகுபிரசித்தமாம். சில சம்பவங்களில் பிரதிகூல பதார்த்தம் அனுகூல பதார்த்தமாகவும், அனுகூல பதார்த்தம் பிரதிகூல பதார்த்தமாகவும் தோன்றுவதால், நியமமாக இதுவே சுகசாதனபதார்த்தம் இதுவே துக்கசாதனபதார்த்தமென்றுரைப்பதற்கியலாதாம். இது கைவல்லிய நவரீதம் “புலியுமனு கூலமெனி லிட்டமாம் பகைசெயிற், புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம்” என்று கூறுவதானு முணரப்படும். சுகசாதனமென்று கருதும் பதார்த்தம் துக்கசாதனமாகவும், துக்கசாதனமென்று கருதும் பதார்த்தம் சுகசாதனமாகவும் மாறிப்போவதுபற்றிப் பிராணிவர்க்கங்கள் விருப்பு வெறுப்புகளால் மொத்துண்டு, துன்பக்கடலில் விழுந்து துறைதெரியாது மயங்குகின்றன; மயங்குங் காரணத்தால் சுக துக்க சாதனங்களின் பாகு பாட்டினை யுணராது, இந்திரியங்கட்கு விஷயமாவனவற்றையெல்லாம் சுகசாதனமாகக்கருதிச் சென்று, அவை சுகசாதனமாகாதபோது அவற்றில் வெறுப்புற்று துக்கமடைகின்றன. உண்மையாக நோக்குமிடத்து, இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகு மொவ்வொன்றும் துக்க சாதனமேயாகும். ஒருவன் இந்திரபதவியைப் பெற்றாலும், அஃதவனுக்குப் பிரியுங்காணத்துத் துக்க சாதனமேயாகும். அது சுக சாதனமாயின், வெறுப்பிற்கு விஷயமாதல் கூடாது. அக்கினிக்கு இலக்கணம் சூடுடைமை யென்று கூறப்படுகின்றது. அவ்விளக்கணம் யாண்டும் பிறழுவதேயில்லை. அஃதாவது அக்கினி, என்றும் சூடுடையதாகவே காணப்படுகின்றது; அதுபோன்று சுக சாதனமாகவேயிருக்கும் பதார்த்தம் இந்திரியங்கட்கு விஷயமாவனவற்றுள் ஒன்றுங்காணும்.

சூளிர்காலத்தில் சுகசாதனமாகக் காணப்படும் சூரியன் முதலியன கோடைகாலத்தில் துக்க சாதனமாகவும், கோடைகாலத்தில்

சுக சாதனமாகக் காணப்படும் பனிரீர் முதலியன குளிக்காலத்தில் துக்க சாதனமாகவுமிருத்தல் கண்டடாம். இதனால் சுகந்தோன்றுவதற்கும் துக்கந்தோன்றுவதற்கும் முக்கியகாரணம் வேறேயிருக்க வேண்டுமென்பது புலப்படும். சுகமும் துக்கமும் அந்தக்கரண தருமமாயிருத்தலின், அவை விஷயங்களிலிருக்கின்றனவன்றும்; இஃது ஆடை ஆபரணம், நல்லுணவு முதலிய அனுகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்த ஞான முண்டாயபோது அந்தக்கரணத்திற் சுகந்தோன்றுவதாலும், தேள், பாம்பு முதலிய பிரதிகூல பதார்த்தங்களின் சம்பந்த ஞான முண்டாயபோது அந்தக்கரணத்தில் துக்கந்தோன்றுவதாலும் செவ்வனே விளங்கும். இங்ஙனமாகக் கூர்ந்து நோக்கும் போது விஷயங்களிற் சுகமில்லை; அவை ஒவ்வொரு சமயத்திற் சுக சாதனமாயிருக்கின்றனவென்பது விளங்கும்; விளங்கவே, விஷயங்களிற் சுகமுண்டென்று கருதி, அவற்றையடைய முயலுதலும், அவைமாறாது சுகசாதனமா யிருப்பனவாமென்று கருதுதலும் பொருந்து மாற்றேடு (யுக்தியோடு) பொருந்துவ தன்றமென்பது செவ்வனே புலனாம். விருப்பிற்கு விஷயமாவது சுகமும், வெறுப்பிற்கு விஷயமாவது துக்கமுமாம். மிகுந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாவது பரமார்த்த (மோகஷ)மும், மிகுந்த வெறுப்பிற்கு விஷயமாவது நரகமுமாம். உடம்பும் அதற்கனுகூலமாயுள்ள பொருள்களும் செவ்வையாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்குமிடத்தில் வெறுப்பிற்கே விஷயமாயிருத்தலின், அவை விருப்பிற்கு விஷயமாவன வன்றும். விருப்பிற்கு விஷயமாகாதிருப்பதுபற்றியன்றோ பட்டினத்தடிகள் “ஆனாலுமீந்த வுடம்போ டிருப்ப தருவருப்பே” என்று கூறியருளினார்கள்.

மல மூத்திரங்கள் நிரம்பப்பெற்று முடிவடைதலையே வியல்பாகவுடைய வுடம்பே பிரத்தியட்சமான நரகமாம்; இதனோடு கூடிவசித்தலே பிரத்தியக்ஷ நரகவாசமாம். இஃதெவ்வாறு விவேக

ளது மிகுந்த பிரியத்திற்கு விஷயமாகும் ஆத்மா அஃதாவது தான்
என்னுள்ளும் மிகுந்த விரும்பிற்கு விஷயமாயிருத்தலின், அதுவே
பரமநாத வடிவமாம்; தான் பரமநாத வடிவமாக விளங்குதலே
மோட்சமாம்; தனது பரமநாத வடிவம் அந்தக்கரணத்தின் கலக்க
த்தால் விளங்காதிருக்கின்றது. அந்தக்கரணத்தின் கலக்கத்திற்
கேது, இஃதேனக்கு வேண்டும் என்னும் விஷய விச்சையாம். விஷய
விச்சையற்றால், அந்தக்கரணத்தின் கலக்கம் (விகேஷம்) ஒழியும்.
அஃதொழிபப்பெற்றால் அந்தக்கரணம் உள்முகப்படும்; உள்முகப்ப
டும்போது, அதன்கண் ஆத்மாவின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றது;
அதனால் ஆநந்தத்தின் விளக்கமுண்டாகின்றது.

ஆநந்தம் விளங்குவதற்கேது மனம் உள்முகப்படுதலும், துக்
கம் விளங்குவதற்கேது மனம் பகிர்முகப்பட்டுச் சஞ்சல மடைதலும்
மாயிருத்தலின், பரமநாத வடிவமாக விளங்க விரும்புகின்றவன்
மனத்தைப் பராக்காக இந்திரியங்களின் வாயிலாக விஷயங்களில்
விடாதடக்கி யுள்முகப்படுத்தித் தன்னையே நோக்கியிருக்கச்செய்தல்
வேண்டும். “முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்கள் அகத்
திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆநந்தம்” என்ற ஆன்றோர்வசனம்
இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. மனத்தைத் தன்னையே நோக்கி யிருக்கச்
செய்கின்றபோதுதான் அதனிடத்துத் தனநாதநம் பிரதிபிம்பித்
துச் செவ்வையாக விளங்கும். அவ்வாநந்தம் விளங்கப்பெற்றவ
னே சிவன் முத்தனெனப்படுவன். அஃதுக்குத்தான் விஷய விச்
சை யொருசிறிது பிராது. தான் பரமநாத சொரூபமென்றந்யாத
வர்கள் தாம், விஷயங்களிற் சுகமிருப்பதாகக் கருதி யல்லலுற்றுப்
பிறந்திதற்கும் தன்மையுள்ளவர்கள். சப்தாதி விஷயங்கள் துக்கவடி
வம் அல்லது துக்கசாதனமென்று சற்குருமூர்த்தி வாயிலாகக்கந்தே
கவிபரீத மில்வாதுணர்ந்து, தான் கர்த்தா போக்தாவென்னுங் கற்ப

வினயிற்று நின்றவிடத்திற்குள் மனம் செவ்வையாக உள்முகப்பட்டுத் தன்னை (ஆத்மாவை) யே நோக்கி நிற்கும். அவ்வாறு நின்றலே நிஷ்டையாம். அப்போதுதான் பரமாத்மம் தனதுவடிவம்; அது விளங்குவதற்கேது மனம் சிம்மாத்திர வாசனையோடு உள்முகப்பட்டு நின்றலென்பது விளக்கமாம், இங்கு கூறிய விஷ்ணுவயம் குமாரதேவர் அத்துவித வுண்மையில்

“இந்த விஷய மவையில்வருமின்பும் பேரின்பத்திருந்தே,
வந்திலேச மிட்டமது வந்துகிடைத்த வக்கணமே,
அந்த முகமாய் மதிதிரும்பி யறிவாநந்தங் கணம்பொசிக்கும்,
அந்த முகமே யெக்காலு மாகினனைத்து மடைந்ததுமாம்”

என்று கூறியருளியிருப்பதாலும் விளங்கும்.

சிம்மாத்திரை வாசனையாவது சர்வாதிஷ்டான பரிபூரண சிம்மாத்திரவடிவ சிவத்தில் பாகியாந்தரமான சர்வஜகத்தும், கயிற்றரவு போலக் கற்பிதமாம்; அவை சிவத்திற்கண்ணியமன்று; அதுவேநான் நானே அது, என்று பாகித்தலாம். இப்பாவனை செவ்வையாகச் சித்திக்கப்பெற்று, அது வாயிலாக மனம் செவ்வையாக வுள்முகப்படுதலே பரமாத்ம உதயத்திற்குப் பரம சாதனமாம்.

கோ. வடிவேலுசெட்டியார்.

தன்மொழி.

96. மனம் ஞாதேனும் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியே நிற்கும். அது வேற்றுமையாக இருத்தல் முடியாது. ஒருகுரங்கை ஒரு பேய் பிடித்தது, அது ஒரு மொந்தை கள்ளும் குடித்தது, ஒரு கொள்ளித் தேளும் கொட்டியது. அக்குரங்கின் குதிப்புக்கு வரம்புண்டோ? அம்மாதிரியானது மனத்தின் சஞ்சலம். அச்சஞ்சலம் ஒடுங்கும் முறை பக்தி, கர்மம், ஞானயோகங்கள்.

[32ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

“பிரசயம்” என்ற சொல்லுக்கு (Aggregate) ஸமஷ்டி என்று பொருள். அந்தப் “பிரசய”மானது சுருதி பேதத்தினால் “ஸ்வ ரித” மென்றும், “உதாத்த” மென்றும், “அனுதாத்த” மென்றும் மும்முறையாக வேதகானத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ஸ்வரிதத்திற்கு சுருதி நாலு; உதாத்தத்திற்கு சுருதி மூன்று; அனுதாத்தத்திற்கு சுருதி இரண்டு எனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையை வைத்துக்கொண்டு காயகர்கள் ஸங்கீதத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

இம்முறை பிணக்கின்றி கணக்கிட்டு அமைப்பதற்கு விணையே முக்கிய ஸாதனம். மனுஷியனுடைய உடற்கூற்றை அனுசரித்தே விணையென்னும் வாத்தியமானது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுஷிய தேகமானது முதுகெலும்பாகிய Spinal chord என்னும் நாடி விசேஷத்தை ஆசிரயித்து நிற்பதுபோல விணையும் அதின் தண்டியை ஆசிரயித்து நிற்கின்றது. மனுஷியனுடைய முதுகெலும்பாகிய Spinal chord-க்கு வினாதண்டமென்று பெயர். மனுஷியனுடைய வயிறுபோல விணையின் வயிறும், அவனுடைய கண்டமும் தலையும்கூட விணையின் துனிபாகமும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்க. விணையில் கோக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு தந்தியை மீட்டினால் உண்டாகும் நாதம் “ஷட்ஜம்” அல்லது “பிரசயம்” ஆகின்றது. அந்தத் தந்தியை சரிபாதிதாகவகுத்து பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து அமுக்கி, பின்னர் மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மேல்ஸ்தாயியின் “ஷட்ஜம்” அல்லது “பிரசயம்” ஆகின்றது. அந்தப் பாதியை இரண்டு பங்காக வகுத்து அதின் பாதியிருக்குமிடத்தில் விரலைவைத்து மீட்டினால் உண்டாகும் ஸ்வரம் மூன்றாவது ஸ்தாயியின் “ஷட்ஜம்” அல்லது “பிரசயம்” ஆகின்றது. முதலாவது ஸ்தாயிக்கு மந்திரஸ்தாயியென்றும், இரண்டாவது ஸ்தாயிக்கு மத்தியமஸ்தாயியென்றும், மூன்றாவது ஸ்தாயிக்கு தாரகஸ்தாயியென்றும் பெயர். அப்படியே மீதிவரும் பாதியைப் பாதிப்பாகவும், மற்றொரு பாதியைப் பாதிப்பாகவும், இவ்விதமாக பாதி

பாதியாகப் பிரித்து விரல்வைத்து மீட்டும்பகூத்தில் அந்தந்தஇடங்களில் நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது, முதலிய கணக்குகளும் (ad infinitum) ஸ்தாயிகளாகவும் அந்தந்த இடத்தில் உண்டாகும் ஸ்வரம் அந்தந்த ஸ்தாயியின் “ஷட்ஜம்” அல்லது “பிரசயமா”கவும் ஏற்படும். முதல் ஸ்தாயி ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்தின்நாதத்திற்கு எத்தனை vibration அல்லது துவனி நடுக்கமோ அதற்கு இரட்டிப்பான vibration அல்லது துவனி நடுக்கம் இரண்டாவது ஸ்தாயி ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்தின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது ஸ்தாயியின் நாதத்தினுடைய vibration அல்லது துவனி நடுக்கத்திற்கு இரண்டுமடங்கு மூன்றாவது ஸ்தாயியின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. அப்படியே அதற்கு இரண்டுமடங்கு நாலாவது ஸ்தாயியின் நாதத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இவ்விதமாக மேல்வரும் ஒவ்வொரு ஸ்தாயியின் நாதமும், அதற்கு முந்திய ஸ்தாயியின் துவனியினுடைய vibration அல்லது துவனி நடுக்கத்திற்கு இரண்டுமடங்கு துவனி நடுக்கத்தை உடையதாயிருக்கும். ஒரு ஸ்தாயிக்கு ஏற்பட்ட விதிதான் எல்லா ஸ்தாயிகளுக்கும் பொதுவானதாகையால் முதலாவது ஸ்தாயியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

முதலாவது ஸ்தாயியின் ஷட்ஜம் அல்லது பிரசயத்திற்கு நூறு vibration அல்லது துவனி நடுக்கமிருந்தால் இரண்டாவது ஸ்தாயியின் ஷட்ஜமத்திற்கு 200 vibration அல்லது துவனி நடுக்கம் இருக்கும். அதாவது முதல் ஸ்தாயியின் ஆரம்பமுதல் இரண்டாவது ஸ்தாயியின் இடத்திற்கு வரும்வரைக்கும் முத்தியில் 100 vibration பேதமுள்ள துவனிகள் உண்டாகின்றன. அதாவது, மேல்வற மேல்வற 101 முதல் 199 வரை vibration உள்ள நாதங்கள் துவனிக்கின்றன. ஒவ்வொரு vibrationம் ஒரு துவனியை உண்டுபண்ணினாலுங்கூட அந்த vibration உடைய நாதத்திற்கும் அதற்கு அடுத்த vibration உடைய நாதத்திற்கும் பேதமானது காதிற்குப் புலப்படாது. ஒரு ஸ்தாயியின் 100 vibration களினுண்டாகும் 100 நாதங்களுக்குள் பரஸ்பர பேதத்துடன் ஸ்பஷ்டமாகக் காதுக்குப் புலப்படும் நாதங்கள் 22தான் என்று நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். அஃதொவ்வொன்றுக்கும் “சுருதி” என்றுபெயர்

ஒவ்வொரு ஸ்தாயியிலும் 22 சுருதிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. 'Vibration' என்பது நவீனமுறையாகிய 'physical science' என்னும் சாஸ்திரத்தின் கருத்தன்றோ! அதை நமது முன்னோர்கள் எம்முறை அறிந்தார்கள் என வினவலாம். பூணவம் என்னும் சொல்லானது 'பூணா' என்னும் தாதுவிலிருந்து உண்டானது. அந்த தாதுவுக்கு நமிக்கமுள்ள சப்தத்தைச் செய்தல், அல்லது, குமுறுதல் என்று பொருள். ஆகவே துவனியே முதலில் கம்பன ரூபமாக வருவதென்றே நம் முன்னவர் கொள்கை. ஆனால் இத்தனை கம்பம் (Vibration) என்று அறியும் கருவி (Instrument) இருந்ததாகமட்டும் தெரியவில்லை. ஒரு தந்தியைப் பின்னங்களாக (fractions) வகுத்தால் அந்த பின்னங்களை (fractions) க்குறிக்கிற $(\frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \frac{1}{5}, \frac{1}{6})$ முதலிய பின்னத்தொகைகளில் கீழ்த்தொகை (Denominator) இத்தனைமடங்கு (Vibration) என்று காட்டுகிறது. அதைக் கவனியாமல் தந்தியின் பின்ன (Fraction) த்தைக்கொண்டு நம் முன்னவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். "சுருதி" என்னும் பதம் "கேட்டுதல்" என்னும் பொருளுடையதாகையால் அந்தப் பதத்தைக்கொண்டு கேட்பதற்கு விஷயமாகிய நாதத்துக்கு இலக்கணையாகப் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 22 சுருதிகளையும் சேர்த்து கானம்பண்ணினால் ஸமஷ்டி நாதமானது காதுக்கு ரஞ்சகமாயிராது. மேலும் பல வேறுபாட்டுகளுடன் பற்பல கானங்கள் ஏற்படவும் இடமிராது. ஆகவே சிற்சில சுருதிகளைமட்டும் சேர்த்துத் தான் கானத்துக்கு யோக்கியமான நாதவரிசை (ஸாராவஸி) யை ஏற்படுத்தவேண்டியது. ஒவ்வொரு சுருதியும் ஒரு நாத அணு. அணுவாதிகளாகிய "கணுத" மதஸ்தார்கள் சொல்லுகிறபடி ஒரு அணுமாத்திரம் சிருஷ்டிக்கு யோக்கியமில்லை. ஆணவகம் இரட்டையணுக்கள்; சூணவகம் மூன்று அணுக்கள்; யதாரணவகம் நான்கு அணுக்கள் சேர்ந்தது தான் வேறுபாடமைந்த சத்திகளுள்ள அணுப்பிண்டங்களாக சிருஷ்டிக்குக் காரணங்களாகின்றன, அம்முறையே இரண்டு சுருதி (நாதஅணு) உள்ளது அனுதாத்த ஸ்வரம், மூன்று சுருதி (நாதஅணு) உள்ளது உதாத்த ஸ்வரம், நான்கு சுருதி (நாத அணு) உள்ளது ஸ்வரிதஸ்வரம். இந்த மூன்றும் தானகான சிருஷ்டிக்குப் பிரகிருதிகளாகின்றன.

வீணையின் தந்தி.

A	B	C	D	E
(1) மொத்தம் தந்தியில்பாதி A; அது முதலாவது ஸ்தாயி.
(2) A அளவு போக பாக்கி தந்தியில் பாதி B; அது இரண்டாவது ஸ்தாயி.
(3) A, B போக பாக்கி தந்தியில் பாதி C, அது மூன்றாவது ஸ்தாயி.
(4) A, B, C போக பாக்கி தந்தியில் பாதி D; அது நான்காவது ஸ்தாயி.				

இவ்விதமாகப் பாக்கியில் பாதிபையும், அந்தப்பாதிபோக பாக்கியில் பாதிபையும் அப்படியே மீதத்தை மீதத்தைப் பாதிபாதிபாய் வகுத்தால் 4-வது, 5-வது, 6-வது ஸ்தாயிகளும் அதற்குமேல் (ad infinitum) கணக்கிலடங்காத ஸ்தாயிகளும் ஏற்படுகின்றன. வீணையின் ஒரு தந்தியை அழுக்காமல் இருந்தபடியே மீட்டுவதினால் ஒரு நாதம் உண்டாகிறது. அதை முதலாவது ஸ்வரமாகவைத்துக்கொண்டால் அதை அனுசரித் த (relative to it) மற்ற ஸ்வரங்கள் அமைகின்றன. மற்ற ஸ்வரங்களை அமைப்பதானது முதலாவது ஸ்வரத்துக்கு அனுசரிணை (relative) ஆகவும் வேதகாவுமுறைப்படி ஸ்வரிதம், உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வரிகமென இந்த வரிசையாகவும் இருக்கவேண்டும்.

[இன்னும் வரும்.]

பி. எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்.

தன்மொழி.

97. நீ முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், யாதேனும் ஒரு கர்மத்தைச் சிந்தனைகொள்க, சிந்தனைமாத்திரம் போதாது. ஆராய்ந்து ஒரு கர்மத்தைத் துணிக, துணிந்தபின், உன் சக்தி முழுமையும் அது பயன்படுமபடி செலுத்துக. பின்பு பயன்பட்டாலும் பான் படாவிடினும், அதைப்பற்றிக் கவலை கொள்ளற்க.

பிரஹ்மஞான சபையும் சகோதரபாவமும்.

[30-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மதங்களுக்குள் சிநேகதர்மம் உண்டாவதற்கு முன்னர், உலகத்தில் சண்டை, போராட்டம் என்ற பேயை ஒட்டவேண்டும். ஆலோசனை உலகத்தை ஒரே அமுக்காய் அழுத்தி, இது காரணமாக எல்லா ராஜாங்கங்களும் சிலச்-சேனைகளையும் கடற்-சேனைகளையும் ஒருவரை ஒருவர் நம்பாமல் அசிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீண்பணச்-செலவும் கால விரயமும் புத்தி விரயமும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் பொதுப்படையாக, ஜனசமூகங்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல், பல தேசத்திலுள்ள புத்திமான்கள் தயங்குகின்றார்கள். அவயவங்கள் திமிர்ப்பிடித்துக்கட்டுண்டவர்கள்போல இருக்கின்றார்கள். முன்சொன்ன, உயர்தர விவஸ்தையை (scheme) நிறைவேற்றுவதில், முக்கியமானது என்னவென்றால் உலகமுழுமையிலும் சார்தமும் சமாதானமும் நிகழவேண்டிவதாம். இத்தர்மம் ஏற்படவேண்டி பல விதமான முயற்சிகள் ஏற்கனவே செய்யப் பட்டுவந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, சமாதானம் பயக்கும் சபை (The Peace Conference) ஏற்பட்டிருப்பது இக்கருத்தைக்கொண்டதான். வேறுவழியாகவும் இம்முயற்சி செய்யப்படவேண்டும்.

8. 5-ம் உள்வகுப்பினர் அவர்களுக்குள்ள தப்பான எண்ணங்களையும், ஒருவர் மற்றொருவரை அறிந்துகொள்ளாமையால் ஏற்பட்டிருக்கும் துவேஷ புத்திகளையும், நம்பிக்கை இன்மையையும் தவிர்த்து ஒருவரோடு ஒருவர் சேர்ந்து நடைபெறுவார்களேயாகில், உலகத்தில் பெரிய கைக்கரியம் அவர்கள் சாதிக்கக்கூடியவராவார். 5-ம் மனித வர்க்கத்தில் கடைசியாக அபிவிருத்தி அடைந்து வந்திருக்கின்றவர்கள் 5-ம் வர்க்கத்தின் 5-ம் உள்வகுப்பினராகிய யூடானிஷ் ஜாதியார் தான். அதனால், உலக விகாசமுறையில், அதிகமாக அபிவிருத்தி அடைந்து உயர் நலம் பெற்றிருக்கின்ற ஜீவாத்மாக்கள் இச்சாதி யாருக்குள் சரீரம் எடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், இவர்களில் பெரும்பாலர் உலகமெங்கும் சமாதானகாலம் உண்டாவதற்கு அனு கூலமாய், சுயலாபம் தவிர்த்து பிறர் நயம் ஒம்பும் மனோதர்மத்தை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள் எனத் தோன்றவில்லை.

9. இப்படியிருக்குமாகில், உத்தேசித்த சாந்தமும் ஸமாதானமும் உலகத்தில் எவ்விதம் ஏற்படுவதாகும் என்ற வினா பிறக்கும். உலகமுழுமையும் சமாதானம் ஏற்படுதல் அவர்களுடைய சுயலாபத்தையே அதிகப்படுத்தும் என்ற அவர்கள் எண்ணற்பாலர். சண்டைக் காலத்தில் வியாபாரம் சோர்வுபடும், குறையும். பலவகுப்பினரான டியூடானிக்ஜாதியார்களே, இப்போது அதிகமாக வியாபாரத்தொழில் களைப் பலவாறுகருடத்துகின்றவர்கள். அதனால், தங்களுடைய சுயலாபத்தைக்கருதியே, உலகமெங்கும் போர்தொலைந்து சமாதானம் உண்டாகும்படி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்வார்களென நம்ப இடமுண்டு. இக்காரணமானது உயர்ந்த மனோதர்மத்தைப்பற்றியதன்று. இது சொந்தலாபத்தைக் கருதியதுதான். ஆயினும் அறிவின் மிக்காரானவர்களும் அவர்களின் மந்திரிமார்களும் மனிதவர்க்கத்தில் பொதுப்படையாகப்போர்குன்றி, அன்பின்வழியில் ஐக்கியபாவம் உண்டாகிகிழவேண்டுமென்று கருதும்பொழுது, அறிவின் கிழானபடியில் இருக்கின்றவர்களான சாதாரண ஜனங்கள் சுயநலம் பாராட்டுகின்ற கிழானகருத்துடன் போர்வேண்டாமென்ற விஷயத்தில், இணங்குவார்களாகில், இருவர்கள் கருத்தின் பயன் ஒன்றாகும். உத்தேசித்த காரியமான, உலகமுழுமையும் சமாதானம் நிறைவேறுதலில், ஏற்படும் முயற்சிகளைச் சாதாரண ஜனங்களும் ஆதரிப்பார்கள். இச்சாதியார்கள் ஒருங்கே சேர்ந்து நேர்மையுடன் நடைபெறும் படியாக, அப்போதைக்கப்போது உலகத்தில் நேரிடும் சம்பவங்கள் எல்லாம் உதவுகின்றன. உதாரணமாக, மஹாராணி விக்டோரியா அம்மையாரின் மரணம் இவ்விதம் உபயோகப்படுத்தப்பெற்றது. அவ்வம்மையாருடைய செல்வாக்கினாலும் நன்மையாலும் தன் சொந்த தேசமாகிய இங்கிலாந்தும், அதினின்று பிரிந்திருக்கின்ற (Colonies) காலனீக்களும் ஐக்கியமாகவே இருந்துவந்தன. அதிகமான அங்கியோர்கிய இணக்கமும் உண்டாயின. மஹாராணி அவர்களின் ஜூபிலீவிஷ்ணோலக்காசுதியைக் கண்டவர்கள், அம்மஹாராணி அவர்களின்மீது ஜனங்கள் மனங்களில் அக்காட்சியினால் உண்டான அன்பின் பிரவாகத்தை உணர்ந்து உவந்திருப்பார்கள். அம்மஹாராணி அவர்கள் ஜீவித்திருந்த காலத்தில், ஜனங்களிடம் ஐக்கியம் உண்டாகும்படியாக, நலமாக ஒழுக்கிவந்தார்கள். அவர்கள் மரணகாலத்தில்,

71

பிரஹ்மஞான சபையும் சகோதரபாவமும்.

ஜனங்களுக்குள் இன்னும் அதிக உயர்நலம் அமைந்த அன்பும் ஆதரவும் உள்ள தர்மங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டன. அவர்கள் மரணச் சம்பவத்தால், காலனீக்களும் (Colonies) அமேரிக்காவின் ஐக்கியமாகாணமும் இங்கிலாந்துடன் முன்னிருந்ததைவிட அதிகமாக அன்பான உறவுகொண்டாடின. அம்மஹாராணி அவர்கள் பால் ஐக்கியநாட்டு ஜனங்களுக்குள்ள பக்தமும் விசுவாஸமும், அவர்களின் மரணத்தால் உண்டான உண்மையான துக்கமும் மனவருத்தமும், மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. அம்மஹாராணி அவர்களை, தங்களுடைய சொந்த அரசிபோல நினைத்து மனம் உருதினார்கள் என்று சொல்லலாம். உயிருடன் இருந்த காலத்திலும், மரணகாலத்திலும், மஹாராணி அவர்களின் நன்மையும் செல்வாக்கும், உலகத்திற்கு உயர்நலத்தை உண்டுபண்ணியது.

11. ஒவ்வொரு ஜாதியாரும், ஒவ்வொரு மனிதன்போல விசேஷ சபாவங்கள் சில விசேஷ குணங்கள் அமையப்பெற்றிருக்கிறார்கள். நம்முன் நிற்கின்ற அப்பெரிதான விவஸ்தையானது பூர்த்திபெறவேண்டுமானால், பிறச்சாதியார்களின் சபாவங்களைக்கண்டு ஏளனம் செய்யாமலும் வெறுக்காமலும் அன்புடனே பொறுமைபாாட்டிநடைபெறும்படி பழகவேண்டும். ஜனசமூகங்களின் பெரிய விஷயங்களைப் பற்றி நாம் நடந்துகொள்ளுமுறை யாதேனில், நம்முன் யாவரேனும், பிறச்சாதியாரைப்பற்றி இகழ்ந்து நிர்தனைமொழி வசனித்தால், அச்சாதியாரின் நற்குணங்களை எடுத்து உரைப்பதிமன்றி அவர் மேல் அன்பு ஆதரவான விஷயங்களை யாதேனும் சொல்லவேண்டுமெனத் தீர்மானம் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய தீமையான காரியங்களைப் பிறர் சொல்லுங்கால், அவைகளை அநேகமாக மறுக்க முடியாமற் போயினும், அவர்களைப்பற்றியாதேனும் நன்மையான விஷயத்தைச் சொல்லுதல் கூடுமாயின் அதைச் சொல்லுக.

12. நம்மில் அநேகர் ஒரு வருஷகாலத்தில், 1,000 பேர்களை யாவது சுந்திப்போம். நாம் ஒவ்வொருவரும் பிறச்சாதியார்களிடம் நலத்தை மாத்திரம் அறிந்து மதிக்கவேண்டுமென்பதாக, நம்மவர்களிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லக்கூடுமல்லவா? இது அற்பமாய் விஷயமாயினும், இவ்விதமே பழகி ஒரு குவோமாகில், பல ஜாதி ஜனங்களுக்கும்

நேர்மையும், சிநேகமும், நெருங்கிய இணக்கமும் உண்டாவதற்கு அனுகூலங்கள் அமையச்செய்வோம். அநேகர் பிறச்சாதியார்களின் குற்றங்களையே விரிவாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சபாவம் உள்ளார். நாம் அவ்விதம் செய்யாமல் இருப்போமே! சிநேகபாவம் அபிவிருத்தியாகச் செய்தலின் பெருமையை எப்போதும் நம்மனத்தில் சிந்திப்போமே! இவ்விதமாக, நாம் தனித்தனி ஒவ்வொருவரும் செய்யற்பாலேம், அற்பமெனநினைக்கக்கூடாது. நம்முடைய நலமுள்ள ஒவ்வொரு சிறு முயற்சியையும், செயலையும் மஹாத்துமாக்கள் பயன்படும்படி செய்வார்கள் என நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களே உலகத்தின் பெரிய சம்பவங்களை, உள்ளேயின்று, கொண்டு செலுத்துகின்றார்கள் என உணரவேண்டும். அவர்களால் உத்தேசித்த விவஸ்தையும் தீர்மானமும் தானாக நிறைவேறிவிடும். நம்முடைய சம்பந்தம் இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் என்ன என்று இருக்கக்கூடாது. நம்மால் கூடிய நன்மையை நாம் ஏன் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும் என எண்ணுக.

13. நலம் அமைந்த ஒரு பெரிய காரியம் முடியவேண்டுமானால் நல்லோர்களும், பெரியோர்களுந்தான் சேர்ந்து முடிக்கின்றார்கள் எனக் கருதவேண்டாம். எத்தன்மையர்களாயினும் சரி, வெள்ளியம்பலம் என்று சொல்லப்பெறும் மஹாசபையார், எல்லாரையும், தங்களுடைய பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் உபயோகிப்பார்கள். சுயநலம் விரும்புமுள்ளான், குற்றங்கள் உள்ளான், குறைகள் உள்ளான், எல்லாரும் அவர்களுக்கு உபயோகந்தான். ° °

C. W. L.

ப. நா.

தன்மொழி.

98. வீண்வலையைத் தவிர, உன் செயலுக்கு மீறின காரியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதே. அவன் அவன் தைக்கைக்கும் செயலுக்கும் தக்கபடி அவன் காரியத்தில் முயலவேண்டும். முடியாத காரியத்தில் பிரவேசித்து வீண் வருத்தம்கொள்ளாதே. அது நஷமன்று. அக்காரியத்தில் பிரவேசித்தல், பிறர் உத்தரவாதத்தைத் தடுத்தலுமாகும்.

ஆரியருடைய சங்கீத சாஸ்திரத்தின் சரித்திர சங்கிரகம்:—இது தர்ம ரக்ஷண சபையின் 3-ம் வருஷோற்சவகாலத்தில், கோயம்புத்தூர் ஸ்ரீமான் பதால் நரசிம்மலு நாயுடு அவர்கள் செய்த உபநிஷாசம். சங்கீதத்தின் உற் பத்தி, உயர்வு, வரலாறு, அதைப்பயின்ற சங்கீத வித்துவான்களின் பெயர் கள், அதன் இக்கால இழிவு நிலை இவை எல்லாம் விஸ்தாரமாக இவ்வுபநி ஷாசத்தின்மீது, எளிய தமிழ்மொழியில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முற்கா லத்தில் ஹிந்துராஜாக்கள் சங்கீத வித்வான்களை ஆதரித்துவந்தார்கள். இக் காலத்தில், ஹிந்து ராஜாக்களில் சிலர்தான் நம் தென்னாட்டில் இருக்கின்றார் கள். அவர்கள்மேலாட்டு சங்கீதத்தை ஆதரவு பண்ணுகின்றார்கள். நம்மு டைய பூர்வீக சங்கீதத்தை அனாதாவு செய்கின்றார்கள். மேலும் போன கிராப் என்ற யந்திரம் தலைப்பட்டுப் பரவிக்கொண்டுவரவே, சுபசோபனகா லங்களில் ஆங்காங்கு ஏற்பட்டவந்த சங்கீத கச்சேரிகள் இப்போது குறைவு படுகின்றன. சங்கீத வித்வானின் ஆதரவு இன்னும் வரவரக் குறைந்து வருமென நினைக்கின்றோம். போனகிராப் யந்திரம் சங்கீத வித்வான்களுக்குக் கொடிய பணியாக இருக்கிறது. நம் தேசத்திலுள்ள ஆண் பெண் சங்கீதவித்வான்கள், போனகிராப் கம்பெனி யேஜண்டுகளால் அளிக்கப்படும் சொற்ப திரவியத்திற்கு ஆசைப்பட்டு சில பாடல்களைப் பாடவே, அவைகள் இந்த போனகிராப் யந்திரத்தில் பதிப்பிக்கப் பெறுகின்றன. பின்பு அவை கள், பலவாறாக ஒரோமாதிரி ரிக்கார்டுகளாகப் பெருகுகின்றன. இவ்விதம் நம் தேசத்துப்பாடல்கள், தாமே, தாம் நாசமுறும் வழியைத் தேடிக்கொள் ளுகிறார்கள். நம்முடைய சங்கீதசாஸ்திரம் விர்த்தியடைந்து, நம்முடைய சங்கீதவித்வான்கள் ஆதரவு பெறவேண்டுமானால், இந்த போனகிராப் யந்தி ரத்தை நம்மவர் வாங்காமலும் ஆதரவு செய்யாமலும் இருத்தல் வேண்டும். நம்முடைய சங்கீத வித்வான்கள் ஸ்திரீயாக இருந்தாலும்சரி புருஷனாக இருந் தாலும் சரி, இனி எவ்வித பண ஆசைக்குட்பட்டும், இந்த போனகிராப் ஏஜண்டுகளுக்கு பாடல்களைப்பாடி பதிப்பிக்கும்படி எவ்வித உதவியும் புரியா மல் இருத்தல் வேண்டும். சங்கீதவித்வான்களை ஆதரிப்பதற்கு சில இடங் களில், சங்கீத சபைகளையும், அலைகளை அண்டி சங்கீதவித்யாசாலைகளையும் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அந்தந்த ஊர்களில் நடக்கும் உற்சவகாலங்களிலும் சுப சோபனங்களிலும் சங்கீத கச்சேரிகள் அடிக்கடி ஏற்படவேண்டும். வேதம், தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளும், தாயு மானவர் முதலியவர்கள் பாடல்களும் தியாகையர் முதலியவர்களின் கான ரசங்களும் எங்கேபார்த்தாலும் கோஷிக்கவேண்டும். ஆலயங்களிலும் இவை களை நிரந்தரமாக நடைபெறும்படியாகச் செய்வேண்டும், இவ்விதம் செய்

வோமாகின் சந்தேத்தை ஆதரவுபண்ண முயலுபவராவோம்.

ஆரியர்களாகிய நாம், பல சமயங்களில் சந்தேத்தை அந்நியவசியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். பிறப்பு முதல் மரணம் ஈறாக, பற்பல காலங்களில் சந்தேமின்றி செய்யும் காரியங்கள் அவலமாகும். அதனால் ஒவ்வொரு ஆரியனும் சந்தேத்தை தான் கற்காவிடிலும் அதை எவ்விதத்தாலும் ஆதரவு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். சந்தேத்தைப்பற்றி கம்முடைய பத்திரிகையில் விரிவான விஷயங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கவனமாய் கம்மவர் படிப்பார்களாக.

ப த் தி ரீ கை வ ர வு.

அமீர்தவான்:—இப்பெயருள்ள மாதப்பத்திரிகை திருவனந்தபுரத்தில் இவ்வருஷம் சித்திரைமாசுமுதல் பிரசுரமாகிவருகிறது. நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற உ-வது பகுதியைக்கொண்டு இப்பத்திரிகையின் தகைமையை யோசிக்குமளவில், அது நன்றாய் நடத்தப்படுகிற தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒன்றாக சித்திரத்தில் ஆகலாமென மதிக்கின்றோம். இதில் பல உபயோகமான விஷயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. திருவனந்தபுரத்தில், ஜாதிகளுக்குக் கடைபெறுகிற துவேஷங்கள் குறையும்படி இப்பத்திரிகை பிரயத்தனங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென விரும்புகின்றோம். இப்பத்திரிகையின் வருஷந்தா க்ஷ ஒன்றுதான்.

சநாதநநீமம்:—இது மாதம் ஒருமுறை மலையாளபாஷையில் கள்ளிக் கோட்டையில் பிரசுரமாகிவரும் பிரஹ்மஞானசபை சம்பந்தமான பத்திரிகை. முதற்பகுதி சென்ற மேய் 8உ வெளிவந்தது. மாகுபிமைதங்கிய மாதாஸ்ரீ நெறவிநாம்பாள் அம்மையாரின் படமும், சீர்தீர்த்தருக்கமும் வெளிவந்திருக்கின்றன. முதல்மாசுப் பொருளடக்கம் மிகவும் உபயோகமான விஷயங்களைப் பற்றியதாகத் தெரியவருகிறது. பிரஹ்மஞான உண்மைகளை கம்மவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக தமிழில் கம்முடைய புர்ணசந்திரோதயமும், தெலுங்குத்தவஞானபத்திரிகை என்றபத்திரிகையும் கன்னடத்தில், உபந்தா என்றுபெயருள்ள பத்திரிகையும் மலையாளத்தில் சநாதநநீமம் என்றுபெயருள்ள பத்திரிகையும் வெளிவந்து உலாவுகின்றன. அவைகள் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகி கம் ஜனசமூகத்துக்கு, கலந்தரும் ஞானசாதனங்களாக ஏற்படுமெனநம்புகின்றோம். அவைகளின்மேல் மற்றாத்மாக்களின் காருண்ணியமானகடாஷும் இருக்கவேண்டுமெனப்பிரார்த்தனை.

பத்திராதிபர்.

வேதாண்யத்தில் பிரால்மஞான சபைக் கூட்டம்—சென்றமாதத் தில் 20-21-உகளில் வேதாண்யம்என்ற தில்வியசேஷத்திரத்தில், தஞ்சை ஜில்லா பிரால்மஞானக்கிளைச் சங்கங்கள், கான்பிரன்ஸ் கூடியது. மகா-நா-ஸ்ரீ நீலகண்டசாஸ்திரிகள் அக்கிராஸனம் வகித்தார்கள். பிரஹ்மஸ்ரீ ப. காராயண அய்யர் அவர்கள், டாக்டர் கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள், ஸ்ரீமான் இராமச்சந்திர நாயக்கர் அவர்கள், பிரஹ்மஸ்ரீ சுந்தர ராஜஅய்யர் அவர்கள் முறையே, தேவாலயம் அதன்சீர்திருத்தம், தேச தத்துவம், பால்யவிவாஹம், பிரஹ்மஞானசபையின் மஹாத்மாக்கள்-இவைக ளைப்பற்றி உபநிசாஸம் செய்தார்கள். தில்லையினாகம் ஷண்முகஸ்வாமி கள் சைவசித்தாந்தத்தின் சிலஅம்சங்களைப்பற்றி ஒருஉபநிசாசம் அச்சியற்றி அனுப்பினார்கள். அதுவும் படிக்கப்பெற்றது. மகா-நா-ஸ்ரீ நீலகண்டசாஸ்திரிகள் மிகவும் அழகாய் மனத்தில் பதியும்படியாக, மஹாத்மாக்களைப்பற்றி விரிவாய் இரண்மணிதேசகாலம் பேசினார்கள். வேதாண்ய சேஷத்திரத் தார் விருத்தோம்பல் என்ற அதிதிபூஜையை நன்றாய் நடத்தினார்கள். எல் லாம் யாதொரு குறைவின்றி ஈசன் அருளால் நடைபெற்றது.

பிரானிகளின் வயதுக் கிரமம்:—பிரானிகளின் சாஸ்திரி ஒருவர் பின் வருமாறு எழுதுகின்றார். முயலின் வயது 6-அல்லது 7-வருஷம் பூனையின் வயது 15 முதல் 17, வருஷம். நாயின் வயது 16, முதல் 18 வருஷம். கரடியின்வயது 18, முதல் 20, வருஷம். காண்டாமிருகத்தின் வயது 20 முதல் 22 வருஷம். குதிரையின்வயது 22 முதல் 25 வருஷம். ஒட்டகை வயது 60 வருஷம். பசுவின்வயது 60 வருஷம். ஆமையின் வயது 1 முதல் 10 வருஷம். கழுகின்வயது 129 வருஷம். யானையின் வயது 400 வருஷம். திமிக்கிலத்தின்வயது 1000 வருஷம்.

பகடிகள் ஆட்டிடையர்களின் தொழில்செய்தல்:—(British Guiana, Venezuela) பிரிட்டிஷ்கையானா, வெனிஸ்லிவா நாடுகளில் கொஞ்ஞ வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒருவிதமான பகடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு (Yakamik) யாகமிஎன்று பெயர். அவைகள் ஆட்மெந்தைகளைக்காக்கின் தன. காலையில் கிராமத்திலிருந்து மேயும் இடத்திற்கு அவைமுன் போக, ஆடுகள்பின்தொடர, இவ்விதம்கடத்துகின்றன. சாயங்காலமும், மேய் ந்தபின்பு அவ்விதமே அவைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு திரும்புகின்றன. வேறு மிருகங்கள் ஆடுகளைத்தாக்கி இம்விததால் இத்தக்கொக்கு தன் மூக்காலும் இறக்கையாலும் தாக்கித் துறத்துகின்றது. நாய்களைவிட அதிகத்திறமையு டையவைகளாக இப்பகடிகள் இருக்கின்றன. ஆடுகள்மேய்ந்து ஊருக்குத்திரும்பி கொட்டங்களில் அடைபட்டமேல், கொட்டங்களின் முகட்டின் மேலாவது அருகாண்மையிலுள்ள மரங்களிலாவது இவைகள் தங்கி ஆடுகளைக்காக்கி ன்றன. ஜெர்மானியா தேசத்தில் ஒருகிராமத்தில் இவ்விதமாகப் பசுக்களைக் காக்கும் வேறொரு ஜாதிக்கொக்கு இருக்கிறதென்று பத்திரிகைகளால் தெ ரியவருகின்றது. இவைகளைக் கவனிக்கும் காலத்தில் ராமாயணத்தில் ஜடாயுவன் தபகதியானது இராவணனுடைய அநீதியைச்சொக்காமல், அவனைப்

பன்முறை தாக்கி தோபிராட்டியை அவனுடைய ஸ்வாதினத்திலிருந்து விலக்கிவிடச் செய்த முயற்சி வெறுங்கதையல்லவென்றும், யதார்த்தமான தென்றும் மதிக்கலாம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஹிந்து சங்கீதம்:— 19-வயதுள்ள சந்திய பாலாதேவீ என்று பெயருள்ள ஒரு பிராஹ்மண ஸ்திரீயானவள் அமெரிக்காதேசம் சென்று, நியூயார்க்கு (New York) நகரில் ஒரு பெரிய சங்கீத விநீவந்தசபையின் முன்னர் ஹிந்துக்களின் சங்கீத முறையைப்பற்றி வெகு அழகாயும் விஸ்தாரமாயும் ஒரு உபநிஷாஸம் செய்தார். டாக்டர் சி. ஏ. விலர் என்ற வைத்திய சாஸ்திரியார் அக்கிராஸனம் வகித்தார். அவர் முடிவுரையின் சுருக்கம் அடியில் வருமாறு:— 19வயதுள்ள இம்மாத சிரோமணி மனிதப்பிறப்போ அல்லது தெய்வப்பிறப்போ, என்ன சொல்லுவேன்? மிகவும் கஷ்டமான இந்த சங்கீதத்தின் எத்தனை விதமான ராகங்களையும் பாடல்களையும் இந்த அம்மை செய்தார். மிகவும் அற்புதமானதாக இருக்கிறது. ஆடம்பரங்களைத்தவிர்த்து ஐரோப்பிய சங்கீதத்தை, இத்துடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ச்சி செய்தால், இந்த சங்கீதத்தின் உயர்வும் ஐரோப்பிய சங்கீதத்தின் தாழ்மையும் நன்கு வெளியாகும். சங்கீதத்தில் ஒருத்தலைவலி, தூக்க மின்மை, எப்போதும் வியசனமாக இருக்கும் தன்மை, வலிப்புமுதலிய வியாதிகள் ஒழியும், தீரும் என பலமுறை அநேக வருடங்களாக, நான் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றேன். அக்கிராஸனம் வகிக்கும் முன் எனக்குத்தலைவலி இருந்தது. இந்த அம்மையார் செய்த கானத்தினால் அந்தத்தலைவலி போய் விட்டது. இந்த அம்மை இந்தியா தேசத்திற்கு ஒரு பெரிய உபகாரம் செய்கின்றார். அதாவது, இந்தியசங்கீதத்தின் உயர்வை எங்கும் பிரவித்தம் செய்து வருகிறார். அநேக ஐரோப்பியரும், அமெரிக்கர்களும், இந்தியா தேசத்திற்குப் போகிறார்கள். கிளிஞ்சல், படங்கள், ஸ்வாமி விக்ரிகரங்கள் முதலான கீழ்க்கடையான சர்மான்களை மிகப்பிரியத்துடனே சேகரித்துக்கொண்டு திரும்புகின்றார்கள். இந்தியரின் குப்தமான சங்கீதமுதலிய கலா, சாஸ்திரங்களைக்கொஞ்சமேனும் அறிய முற்படுகின்றார்களில்லை. அவர்கள் யாத்திரையின் அனுபவமெல்லாம் வெள்ளறியாயிருக்கின்றது. ஆழ்ந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயம் நான் தெரிவிக்கிறேன். அமெரிக்கர்களாகிய நாம் அற்புதமான முன்னவர்களல்லர்; பெருக்கன்மையராவோம். அந்நிய தேசத்திலிருந்து போர் ஊர் இதரியாதவர்கள் நம்தேசத்திற்கு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கொந்த தேசத்தினர் காணாத கலத்தை அவர்களிடம் கண்டுமெச்சுகிறோம். பின்பு உலகில் பிரவித்தம் செய்கிறோம். பின்பு, அவர்கள் அவர்களுடைய சொந்த தேசத்திற்குப்போன மேல், அவர்கள் கலம் வெளிப்படுகிறது. நம் தேசத்திற்கு வருமுன், இந்தியர்கள் ஸ்வாமி விவேகாந்தரை அறியார்கள். பின்பு உலகப்பிரவித்தம் பெற்றவராக நாம் ஆக்கினோம். அல்லாதமே இந்த அம்மையாளை இந்தியர் இப்போது அறியார். நம் தேசத்தில் பிரச்சியாதி பெற்ற மேல், அவர் இந்தியாவுக்குத் திரும்புவார்; பின்பு இந்த அம்மையாரின் உயர் கலத்தையும் அறிவின் விசாலத்தையும் அறிவார், மெச்சுவார், கவரவப்படுத்துவார். இந்த அம்மையாருக்கு நங்கள் பிரதிநிதியாக வந்தனம் அளிக்கின்றேன். அந்நீரீழி வாழி.

புதிய சர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கு முறையில் பிரயத்தினைங்கள்.

சில வருஷங்களுக்குமுன்னர் (சுமார் 13-ஆ இரக்கலாம்) காசி ஷேத் திரத்தின், மாது ஸ்ரீ அன்னி பெஸண்டு அம்மையார் கம்மலர்கள் ல் அகேசரு டைய ஆதரவுகொண்டு ஒரு கல்லூரி (வித்தியாசாலை) யை ஸ்தாபித்தார் கள். அவ்வித்தியாசாலையில் இப்போது ஆங்கிலம், ஸ்டீல்கிருதம், மேனாட்டிச் சூஸ்திரங்கள், இந்திய தேசத்தின் சாஸ்திரங்கள், மிகவும் நிரூபிதமாக கம் மலர்களுடைய மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பெற்று வருகின்றன. ஷே வித் தியாசாலையில் உயர் கலமுள்ள கல்வித்திறமை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அக்கல்விச்சாலை ஸ்திரப்பிடும்படி, பல இடங்களுக்குச் சென்று ஷே அம்மை யார் திரவியம் சேகரித்துக்கொண்டுவருகிறது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அதற்காக தம் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தியாகம் செய்துகொ ண்டி வருகிறார்கள் என்பது உலகப்பிரசித்தமானது. அதுபற்றி. இந்தியா தேசமுழுமையும், ஒருங்கு சேர்த்து ஏகோபித்த டைபெறவுள், நதந் துவேஷங்கள் குன்றுவதற்கு அனுபலமாக, ஒருபெரிய ஸ்ரீவகலாசாலை (University) ஸ்தாபிக்கப்பெற்றால், அது கலந்தருமெனக்கருதி பலஇடங் களில் அவ்வம்மையார் அதுவிஷயமாகப் பிரஸ்தாபித்தும் உபநியசித்தும் வந் தார்கள். பின்பு பல இராஜதானிகளிலுள்ள பிரபுக்களுடனும், அறிஞர்களுட னும், கல்விமாண்களுடனும் அவர்கள் ஆலோசித்த இந்தியா ஸ்ரீவகலாசாலை என்ற நாமதேயத்துடன், ஒரு கலாசாலையின் விவஸ்தை (Scheme)யை ஏற் படுத்தி, அகேசபிரபுக்கள், புத்திமாண்களின் கையொப்பம் சகிதம் ஒரு விண்ணப்பம் தயாரித்து மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தி அவர்களின் அனு மதி (Charter) பெறவேண்டுமென்ற கோக்கமாய், கணத்தங்கிய கவர்னர் ஜனரல் ஸ்ரீ ஸ்டீவ் அவர்களின் சபாரிஷ்டுடனே, அனை சீமைக்கு அனுப்பி யிருக்கின்றார்கள். அதில் ஓர் து பிரபுக்களும், பார்லி பிரபுக்களும் கிறிஸ்துவப் பிரபுக்களும் கையொப்பம் வைத்திருக்கிறார்கள். பின்பு, அது அனுபலம் பெறும்படியாக பலவிடங்களில் ஜனங்களுடைய ஆதரவை ஷே அம்மையார் நாடி உபநியஸித்துவந்தார்கள். பின்னர் கணத்தங்கிய மகம் மதியபிரபுவாகிய ஜகா கான் என்பவர்களும், கணத்தங்கிய அமீர் ஜலி என்பவர்களும், பின்னும் சிலமகம்மதிய புத்திமாண்களும் ஆலோசித்துத் தங்கள் இஸ்லாம் மதஸ்தர்களுக்குத் தனிமையாக ஒரு சர்வகலாசாலையை ஸ்தாபித் தல் மிகவும் கலந்தருமெனக்கருதி அவ்விஷயமாக ஷே ஆகா கான் என்பவர் கள் கந்தேசத்தில் பலவிடங்களில் சென்று மகம்மதிய பிரபுக்களையும் அறி ஞர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து அவர்களின் ஆதரவுகளைப் பலப்படுத்தி மகம்மதி யர்களுக்காக பிரத்தியேகமான ஒரு சர்வகலாசாலையின் வியவஸ்தையை ஏற்

படுத்தியிருக்கின்றார். இக்கலாசாலையை அல்லிபுரீ கரத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்பது அவர்கள் கருத்தாய். அது விஷயமாய் ஷே. கணந்தங்கிய ஆகாகான் என்பவர் வடஇந்தியா மேல்இந்தியாவின் பாகங்களில் சஞ்சாரம் செய்து ஏராளமான திரவியம் சேகரித்துவருகின்றனர். முன் மாது ஸ்ரீ அன்னி பெண்ணு அம்மையார் ஏற்படுத்தியுள்ள வியவஸ்தையை அங்கீகரித்து அது சம்பந்தமான சக்ரவர்த்தியவர்களின் விண்ணப்பத்தில் கையொப்பம் வைக்கிறதாக வாக்களித்த மகம்மதியபுத்திமான்கள் தங்கள் சமயத்ததை இப்பால் மறுத்து அதினின்று விலகிக்கொண்டார்கள்.

இதன் மத்தியில் அலகபாத்மாநகரின் கண் ஹைகோர்ட்டிலுக்கிலாயிருக்கின்ற கணந்தங்கிய பண்டித மதன மோகன மானவிய என்பார் ஒரு பிராமண சிரேஷ்டர். ஹிந்துக்களில் சில அறிஞர்களையும் பிரபுக்களையும் ஆலோசித்து காசி கேஷத்திரத்தில் ஹிந்துக்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக ஒரு சர்வகலாசாலையை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்றும் அது சம்பந்தமாக ஷே. யார் பலமானமுபற்சி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். இதுவிஷயத்தில் ஷே. மான்விய அவர்கள் பலவிடங்களிற்சென்று திரவியம்சேகரித்துக்கொண்டுவருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மாட்சிமை தங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter) பைப் பெறுவதற்கு ஒரு விண்ணப்பமும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது.

ஆகவே மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் முன்னர், மகுடாபிஷேக உத்ஸவ சமயத்தில், இந்தியர்களின் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter)யை நோக்கியவைகளாக மூன்று விண்ணப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, மாது ஸ்ரீ அன்னி பெண்ணு அம்மையார் அவர்களின் இந்தியாதேச முழுமைக்கும் பொதுவான சர்வகலாசாலையைப்பற்றிய விண்ணப்பமாம். இதில்நாஸ்திகம் ஒன்றுமட்டும் கீங்கலாக மற்றெம் மதசம்பந்த முன்ன வித்தியாசாலையையும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்துவதற்கும், அதன் மூலமாய் அவைகளுக்குள் கேர்மையான ஒற்றுமைப்பாடு ஏற்படுவதற்கும் இடமுண்டு. நம் தேயத்தில் நடைபெறுகின்ற பலமதங்களுக்குள் சகோதரதர்மம் நிகழவேண்டுமென்பதும், அதையிவ்ருத்தி செய்தல்வேண்டுமென்பதுமே, இவ்வேற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கமாயிருக்கிறது. மேல் கீழ்காட்டுச் சாஸ்திரப் பயிற்சிகள், பாஷா பயிற்சிகள், பொதுஜன சமூகத்திற்கு நலத்தரும் பயிற்சிகள், விரிவாய் ஏற்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது, கணந்தங்கிய ஆகாகான் அவர்களின் சர்வகலாசாலை முறையாம். இஸ்லாம் மதசம்பந்தமான வித்தியாசாலைகள்மட்டும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்துவதற்கும், அதன் மூலமாய் இஸ்லாம் வித்தியாசாலைக்

புதிய சர்வகலாசாலைகளை ஸ்தாபிக்கு முறையில் பிரயத்தனங்கள். எரு

ருன் மட்டுமே நேர்மைப்பாடு ஏற்படுவதற்கும் இடமுண்டு. மற்ற மதஸ்தர்களுமேற்படி கலாசாலையில் வந்து சேர்ந்து கல்விப்பயிற்சிபெறுதல் கூடும் என்று இவ்விவவஸ்தையிற் பொதுப்படையான அபிப்பிராயம் வெளிப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையில் அவ்விதம் நிகழ்வதும் மதங்களுக்குள் துவேஷபுத்தியானது குறைவுபடுதலும் கூடுமென்று மதிக்க முடியாமலிருக்கிறது.

முன்றுவது, கனத்தங்கிய பண்டிதர் மதனமோசன மாளவியர் அவர்களின் ஹிந்துமத சம்பந்தமான சர்வகலாசாலையாம். இதிலும் மகம்மதிய சர்வகலாசாலையைப் போலவே, இந்து மதம் பயில்விக்கப்படும் வித்தியாசங்களை மட்டும் (affiliation) ஒன்றுபடுத்தப்படுவதற்கு வழியுண்டு. மகம்மதிய சர்வகலாசாலையைப் பற்றிய மேற்கூறப்பட்டுள்ள ஆக்ஷேபணைகள் இதற்கும் பொருத்தம்.

பிரதிருத ஸ்திதியில் மேற்படி மூன்று சர்வகலாசாலைகள் சம்பந்தமாக மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter)யை நோக்கியுள்ள விண்ணப்பங்கள் வெளிவந்திருப்பதில், மேற்படி மூன்று விண்ணப்பங்களையும் மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்கள் அங்கீகரித்து அவைகளை நடத்திவரும்படியாக அனுமதி கொடுப்பார்களாவென்ற ஒரு சங்கை நமது தேயத்திலுள்ள அறிஞர்களின் மனத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது. மாது ஸ்ரீ அன்னி பெசண்டு அம்மையாரும் பின்னும் சிலரும் கூட மூன்று விண்ணப்பங்களைப்பற்றி அனுசூலப்பிராப்தி ஏற்படுவது அநேகமாய் முடியாதென்று கருதியுள்ளார்கள். இவைகளில் மகம்மதிய சர்வகலாசாலை சம்பந்தமாக முயற்சி அதிகத்தீவிரமாய் நடந்துவருகிறதும் தவிர, ராஜாங்கத்தில் மேலான உத்தியோகஸ்தர்களுமே அதை யாதரிப்பதாசையும் பிரஸ்தாபம் நிகழ்கிறது. மற்றைய விரண்டு சர்வகலாசாலைகளைப்பற்றிய முயற்சிகள், தனித்தனியாய், கடைபெற்று வருவதில், ஒவ்வொன்றையும் தனிமையாய் நோக்கும் பக்கத்தில் அத்தந்த முயற்சி திரவிய வகையிலும், இராஜாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் ஆதரவைப்பெறும் வகையிலும், அதிக கலமுடையதாகத் தெரியவரவில்லை. மேலும் இவ்விரண்டு சர்வகலாசாலைகளைப்பற்றிய முயற்சிகள் ஹிந்துமதஸ்தர்களால் பெரும்பான்மையில் நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. இவர்கள் தனித்தனி இருவகையால் இருமுயற்சிகள் செய்வதைத் தவிர்த்து, இரண்டையும் ஒருமைப்படுத்தி இரண்டும் ஒரு முயற்சியாக கடைபெறுமாறில், மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களின் அனுமதி (Charter) யைப் பெறுதல் கலப்பமாகுவதன்றி, லக்ஷக்கணக்கான திரவியம் (60-லக்ஷத்துக்கு மேல் செல்லுமென்கிறார்கள், நன்றாய் நடத்தப்படவேண்டுமாயின் கோடி ரூபாய் வரையில் செல்லுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.) வேண்டவதானசர்வகலாசாலையும் நன்றாயும் பிரயோஜனகரமாயும் நடத்தப்பெறுவதற்கும் ஆஸ்ப

தம் உண்டு. இவ்விஷயத்தைக் கருதினவர்களாய் மாது ஸ்ரீ அன்னி பெசுண்டு அம்மையாரும் கணந்தங்கிய மதன மோகன மாளவியா என்பாரும் ஷை விஷயத்தைப்பற்றிக் கலந்துகொண்டு இரண்டு முயற்சிகளையும் ஒன்று படுத்த யோசித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றுபடுத்தியிருக்கிறார்களென்றே சொல்லக்கூடியது. இவ்விஷயத்தைப் பூர்த்திபடுத்துகிறதற்காக அம்மையார் அவர்கள் இங்கிலாந்து தேசத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாட்சிமைதங்கிய சக்ரவர்த்தியவர்களிடம் கேரில் இவ்விஷயங்களைப் பிரஸ்தாபித்துக் கைவல்லியம் பெறும்படி செய்வார்கள் என்பதில் ஐயமேயில்லை. பண்டிதர் மதன மோகன மாளவியா அவர்களும் ஷை விஷயத்தில் பெருந்தன்மை யுள்ளவராய்த் திரவியசகாயம் ஜனசகாயம் இவற்றைப் பெறுவதற்கு சாமர்த்தியமாய் முயற்சிப்பார்கள் என்பதற்கும் ஐயம் இல்லை. ஆனால், சில வீணர்கள் பிரஹ்மஞானசபையைப்பற்றி சியாயயில்லாத அக்கிரமமான துவேஷங்களை ஜனசமூகத்தில் உண்டெண்ணிக்கொண்டுவருகின்றார்கள். அக்காரணம்பற்றி மேற்கூறிய பெருமுயற்சிக்கு ஒருகால் இடையூறு நேரிடும்போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இம்முயற்சிகள் நம்தேயத்திற்கு கலந்தரும் என்பதைப்பற்றி நாம் சந்தேகமான சுவலைகொள்ளவேண்டவதில்லை. நம்தேசமானது மேன்மை பெறவும் அபிவிர்த்தியடையவும் நடத்தப்பெறும் எல்லா முயற்சிகளும், இறைவன் அருளாலும் மஹருவிகளின் அனுக்கிரகத்தாலும் சித்தியடையும் என்பது நிச்சயமானது. இவ்விஷயத்தில், தேசாபிமானம், மதாபிமானமுள்ள கனதனவான்கள் யாவரும் தம்மாலியன்றமட்டும் திரவியசகாயம் வாக்கு சகாயமிவற்றைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்முயற்சி முடிவுபெற்றால் ஹிந்துமத சாஸ்திரங்கள், யாதோரு குறைவுமின்றிச்சரியாய்க் கற்பிக்கப்படும் என்பதைத் தற்காலத்தில் காணிக்ஷித்திரத்தில் நடைபெற்றுவரும் வித்தியாசாலையை நோக்குவதாலேயே நன்கு விளங்கும். கல்வி அபிவிர்த்தியின்பொருட்டுச் செய்யும் எல்லாவுதவியும் மிகவு மேலானபுண்ணியமன்றோ! எல்லாத்தானத்திலும் வித்தியாதானமே உயர் கலமுடையதென நம் ஆன்றோர் துணிபு. எத்தகைய செல்வத்தைப் படைத்தவுறும் அச்செல்வத்தைக் கல்வி பரவச்செய்வதற்குச் சிறிதேனுர்ப்பணம் செய்வார்களென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஊருணி கீர்சிறைத் தந்தே உலகவாம்

பேரறி வாளன் திரு.

திருக்குறன்.

ஓம் நத்.ஸத்.

ப. நாராயணன்.

புர்ணசந்திரோதய விளம்பரம்.

சந்தா விவரம்.

வருஷசந்தா தபாற்கூலி உள்பட தூ இரண்டுதான்.
சனிப்பிரதி கிலை அணு 4.

விளம்பர விகிதம்.

ஒருபக்கம் 1 மாசம்	4—0—0	அரைபக்கம் 1 மாசம்	2—8—0
„ 3 „	10—0—0	„ 3 „	7—0—0
„ 6 „	20—0—0	„ 6 „	12—0—0
„ 1 வருஷ	36—0—0	„ 1 வருஷ	18—0—0

ப. நாராயண அய்யர்,
பத்திராதிபதும் மாணேஜரும்.

புஸ்தகம், துண்டு பத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

பிராசின தர்மங்களின் உயர்வும், இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் விமரிசாவளியின் உண்மை	0-4-0
விரிந்துமத்தூஷண பரிகாரம்	0-4-0
Avvayar's Yoga aphorisms in English	0-4-0
அவதாரங்களின் உண்மை	0-8-0
ஏகசுதிறிஸ்து என்பார் சரிதம்	0-0-6
அன்பு, அதன் உண்மை	0-0-6
சுகிர்தம்பயக்கும் வாழ்நாள்முறை	0-0-3
மடங்கள், மடாதிபதிகள்	0-1-0
நவராத்திரி அல்லது மஹிஷாஸுரமர்தகம்	0-0-3
தேவாலயம்	0-0-2
தர்மசத்திரங்களும் அவைகளின் சிந்திருத்த முறைகளும்	0-0-3
இந்தியபுத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மஞ்ஞான சபை	0-0-1
ஷை யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மனித்யை	0-0-2
ஷை ஆங்கிலத்தில்	0-0-3
நாமிருக்கும் வீடு	0-0-6
அஷ்டமிபிரதக்ஷினம்	0-0-1
ஏகசுதிறிஸ்து என்பார் ஒழுக்கக்காட்டிய ஒழுக்கமுறைநூல்.	1-0-0
The Imitation of Christ (in Tamil)	0-0-0

மேற்கண்டவைகளுக்கு 100-க்கு 20 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.
தபாற்கூலி பிரத்தியேகம். வேண்டுவோர் அடிபிற்கண்டவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ப. நாராயண அய்யர்,

பிரெசிடெண்டு பிரஹ்மஞ்ஞான சபை, மதுரை.

ADVERTISEMENT.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி.

திருப்தியில்லாததை } ஸ்ரீகாசி. { பட்டு பீதாம்பர
திரும்பப் } காட்லாக் இனமாக
பெற்றுக்கொள்ளலாம். } அனுப்பப்படும்.

உருத்திராஷ்டங்கள்! ஜபமாலைகள்!!

பரிசுத்தமானது.

108 உள்ளமாலை 1-க்கு 6 அணு முதல் ரூபா 12-வரை. விலை அதிகப் படுவதுபோல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6 முகக்கண்டிகள் 33 உள்ளது; கண்டி 1-க்கு ரூபா 1 முதல் 10 வரை. 5 முகக்கண்டி 32 உள்ளது; கண்டி 1-க்கு அணு 10 முதல் ரூபா 10 வரை விலை அதிகப்படுவதுபோல் மணிகள் பெரிதாக இருக்கும். சம்மதயில்லாததைத் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

மடிதாவளிகள் வைதீகர்களுக்கு.

5 முழம் 1-க்கு ரூபா	0 14 0	9 முழம் 1-க்கு ரூபா	2 0 0
6 ஷை	1 4 0	10 ஷை	2 8 0
7 ஷை	1 8 0	12 ஷை	3 8 0
8 ஷை	1 12 0	15 ஷை	4 8 0

தபால் சரஜ் பிரத்தியேகம்.

பனி! பனி!! பனி!!!

பனிக்கு அடக்கமான சுத்தமான கம்பளி ரோமத்தால் செய்த உறுதியும், கைஸும், நேர்த்தியுமான கம்பளிப்போர்வைகள், 6 முழம் நீளம் 3 முழ அகலம். செகப்புமுதலிய சகல கிறத்திலும் தயாராக இருக்கின்றன. உறுப்படி 1-க்கு ரூபா 5-0-0. தபால்செலவு பிரத்தியேகம்.

காசி வயிரவர் கயிறு.

முதல் கெம்பர் 100-க்கு	...	...	3 0 0
2-வது கெம்பர் 100-க்கு	...	...	2 8 0
3-வது கெம்பர் 100-க்கு	...	...	0 6 0

குழந்தைகள்!

குழந்தைகள் விளையாடக்கூடிய பித்தளை வேண்கலத்தால்செய்த செம்பு, குடம் க்ரண்டிமுதல் 32 சூமான்கள் அடங்கிய அழகும் நேர்த்தியும் கைசும் பள்பனப்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறு செட்டி 1-க்கு ரூபா 2. பெரிய செட்டி 1-க்கு ரூபா 4.

உடனே எழுதுங்கள்.

விலாசம்: மாணேஜர்,

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி,

காசி, Benares City.